

நீங்களும் எழுதலாம் ஆண்டு 3 இன் நிறைவாக.....
தகவும் தகவலும் - 01

கவிதையும் கவிஞனும்

சில்லையூர் செல்வராசன்

- ❑ கலா விஸ்வநாதன்
- ❑ வானம்பாடி
- ❑ கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி
- ❑ மு.பொன்னம்பலம்
- ❑ பெரிய ஐங்கரன்

- ❑ நாச்சியாதீவு பர்வீன்
- ❑ தீரன் ஆர்.எம்.நெளசாத்
- ❑ ந. பார்த்திபன்
- ❑ பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம்
- ❑ அந்தனி ஜீவா

எஸ்.ஆர். தனபாலசிங்கம்

நீங்களும் எழுதலாம் ஆண்டு 3 இன் நிறைவாக.....
தகவும் தகவலும் - 01

கவிதையும் கவிஞரும்

(கட்டுரைகளும் கவிதைகளும்)

எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம்

நீங்களும் எழுதலாம் வெளியீடு : 02

கவிதையும் கவிஞனும்

கட்டுரைகளும் கவிதைகளும்

- தொகுப்பாசிரியர் : எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம்
முகவரி : 103/ 1, திருமால் வீதி, திருகோணமலை.
தொலைபேசி : 0778812912
- வெளியீடு : நீங்கலும் எழுதலாம்
முதற்பதிப்பு : ஜனவரி 2011
அச்சுப்பதிப்பு : அஸ்ராபிரிண்டர்ஸ் பிறைவெட் லிமிடெட்,
இல : 42, திருஞானசம்பந்தர்வீதி,
026 – 22 27498
திருகோணமலை.இலங்கை.
- விலை : 150.00/=
- ISBN : 978-955-53138-0-3

Kavithayum Kavignanum Essays and Poems

- Editor : S.R.Thanabalasingam
Address : 103/1, Thirumal Street, Trincomalee,
Srilanka
T.P:0778812912
- Published by : Neenkalum Ezhuthalam
First Edition : January 2011
- Price : 150.00/=

நின்று பார்க்கிறேன்

தொகுப்பும் பதிப்பும்.

இருமாதங்களுக்கு ஒரு தடவை வெளிவரும் ‘நீங்களும் எழுதலாம்’ கவிதைச் சிற்றிதழின் முதலாவது இதழ் 2007 மார்ச் ஏப்ரலில் வெளிவந்தது. 2010 நவம்பர் டிசம்பர் காலப்பகுதிக்குள் பதினெட்டு (18) இதழ்களை வெளிக்கொணர்ந்து, இதழாண்டு மூன்றினை நிறைவு செய்திருக்கின்றது.

‘தடைகளைத் தகர்த்து தகவுகளைத் தேடி’ புறப்பட்ட இதழொன்று எதனைச் சாதித்திருக்கின்றது என்ற கேள்விகளும் முணுமுணுப்புக்களும் எழக்கூடும், என்பது ஆரோக்கியமான நிலை குறித்து அவாவுறுகின்றவன் என்ற வகையில் எனக்கு விளங்காமலில்லை. அதேவேளை கவிதை – கவிதை சம்பந்தமானவை என வரையறுத்துக் கொண்டு இதழொன்று பயணிப்பது எத்துனை கடினம் என்பதனையும் யாவரும் விளங்காமலில்லை.

எனவேதான் இதழாண்டு மூன்று நிறைவுற்ற நிலையில் ‘தமிழ்முது’ சஞ்சிகையின் அமரர் கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராசனின் கட்டுரை ஒன்றை மையமாக வைத்து எழுந்த கருத்தாடல்களையும் வேறு சில கட்டுரைகளையும், அத்தோடு தரம் - தரமின்மைகளுக்கு அப்பால் ஒரு தகவலுக்காக முதலாண்டு(06 வரை) இதழ்களில் வெளிவந்த கவிதைகளையும் பொதுவாக பெரும்பாலானோரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் பதிவுசெய்துள்ளேன்.

கட்டுரைகள், கவிதைகளை எழுதிய படைப்பாளிகளுக்கும், நீங்களும் எழுதலாமின் ஆதாரசக்திகளான வாசகர்களுக்கும் நன்றி கூறுவதோடு, ஆலோசனைகளை வழங்கிய நந்தினி சேவியர், ஷெல்லிதாசன், சேனையூர் அ.அச்சுதன் வடிவமைத்த பிரிண்டர்ஸ் நிறுவனத்தினர் அனைவருக்கும் நன்றிகள் உரித்தாவதாக. இத்துடன் நில்லாது மேலும் தகவுகளைத் தேடி

— கவிதையும் கவிஞனும் — 3

க.தீபகாந்தன் அட்டைப்படங்களை வரைந்துதவும் ஓவியர் கே.சிந்திரன் ஆசிரியர் அழகுற, அச்சிட்டு உதவிய அஸ்ரா

“தொகுப்பும் பதிப்பும்” தொடரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் “தடைகளைத் தகர்த்து தகவுகளைத் தேடி”

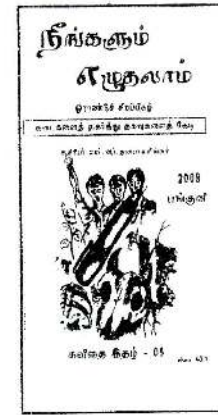
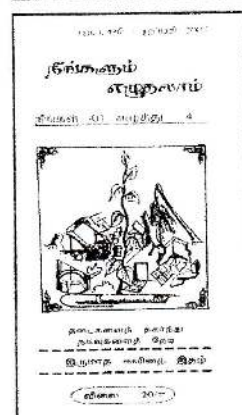
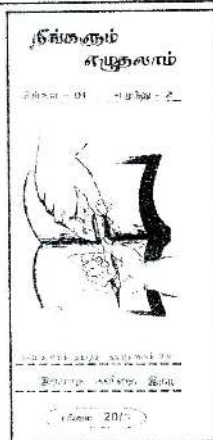
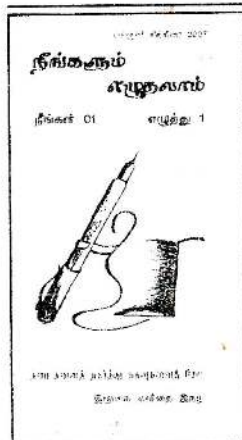
“நீங்களும் எழுதலாம்”

அன்புடன் ஆசிரியர்

எஸ்.ஆர். தனபாலசிங்கம்

0778812912

2011.01.01

முதலாண்டு இதழ்கள் 06

நீங்களும் எழுதலாம் வெளியீடு 4

கந்நால் வருமோ கவித்துவம்?

சில்லையூர் செல்வராசன்

கவிதை எழுதுவதில் ஆர்வம் கொண்ட இளைஞர் ஒருவர் ஒரு நாள் என்னைப் பார்க்க வந்தார் இளைஞராயினும் நுட்பமான எண்ணப் போக்குடையவர். கவிதை என்றால் என்ன என்பது பற்றி ஆழமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது சட்டென்று ஒரு கேள்வியைப் போட்டார், அந்த இளைய நண்பர். “கவிதை எழுதக் கற்றுக் கொள்ள முடியாதா?” என்பதே அவர் கேட்ட கேள்வி.

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் வெகு சாதாரணமாகப் பதில் சொல்லி விடக் கூடிய கேள்விபோல் இருந்தது. ஆனால் “கவிதை என்றால் என்ன? என்பது பற்றி அந்தச் சமயத்தில் நாம் வரையறை செய்து கொண்டு பேசிய பின்னணியில் வைத்து, இக்கேள்வியை ஆராய்ந்த போது பதில் சொல்வது சிரமம் என்றே தென்பட்டது.

வெண்பா, அகவற்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, என்னும் பா வகைகளிலும் தாழிசை, துறை, விருத்தம், என்னும் பாவினங்களினதும் சொற்களை அமைவுறக் கோத்து யாப்பதெல்லாம் கவிதை என்கிற அந்த வரையறையில் வைத்துப் பார்த்தால், கவிதை எழுதக் கற்றுக் கொள்ள முடியுமென்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் அந்த நண்பர் கவிதை என்ற சொல்லாற் குறித்தது யாப்பிலக்கணத்தை அறக் கற்பதன் மூலம் வசப்படுத்தி விடக்கூடிய இந்தச் செய்யுள் உருவத்தையன்று. கவிதை என்ற சொல் அவர் உபயோகித்த அர்த்தத்தில், கவித்துவத்தையே குறித்தது. அதாவது, “கவித்துவத்தை கற்றுக் கொள்ள முடியாதா?” என்பதே அவருடைய கேள்வியாக இருந்தது. அதற்கும் அப்பாற் சென்று ஆழமாக நோக்கினால், எல்லாக் கலைகளுக்கும் ஆதாரமான அந்தக் கருத்தாக்க வன்மையை, படைப்பாற்றலை சிருஷ்டித் திறனை, சிந்தனை சக்தியை, கற்பனையாற்றலை இந்த வார்த்தைச் சேர்க்கைகளைக் கொண்டு நான் புலப்படுத்த முயன்றும் இவற்றுக்குள் வசப்பட்டு வராமல் எட்டி நிற்கின்ற அந்தப் பிரம்ம வித்தையை, கற்றுத் தேற முடியாதா என்பதே அவர் கேள்வியின் அர்த்தம். இந்த அர்த்தத்தில் கேள்வி அமையும் போது இதற்குப் பதில் சொல்வது இலகுவான காரியமன்று பல வார்த்தைகளைக் கொண்டு படைப்பாற்றல் பற்றிப் பல்வேறு விவாதத் கோட்பாடுகளை இட்டுக் கட்டிச் சுமந்து கிழித்துக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட கேள்விக்கு விடை காண்பது இன்னும் சிரமம்.

சராசரி மட்டத்தைத் தாண்டிக் கலையாற்றலைக் காண்பிக்கும் ஒருவனைக் கண்டுவிட்டாலே அவனைப் பிறவிக் கலைஞன் என்று பேசியாரவாரித்து; அவன் திறமையைத் தெய்வாம்சமாக்கி விடுகிற மரபு எங்களுடையது. நல்ல நடிகனா அது அவனுக்கு அருட்கொடை, சிறந்த இசையாளனா - அவனுக்குக் கருவிலே அமைந்த திரு. பெருங்கலிஞனா நாவிலே காளியின் சூலம் பட்டோ, ஊமையின் உமிழ் நீர் பட்டோ. இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுத்தோ ஏற்பட்ட ஆற்றல் அது என்று பற்பலவாகக் கற்பிதம் செய்து கொண்டுவிடும் அற்புதமான சமூகம் நம்முடையது. இந்த நிலையில் மனித முயற்சியால் படைப்பாற்றலின் பெரும் பகுதி பக்குவமடைகிறதென்பதைக் கூட ஒப்புக் கொள்வது நமக்குக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும்.

கஷ்டமாயிருந்தாலும் கேள்விக்குப் பதில் காண ஓரளவேனும் முயல்வோம். வசதிக்காக, கலைத்துறை முழுவதுக்கும் பொதுவான படைப்பாற்றல் என்ற திறனை, இங்கே கவித்துவம் என்று, கவித்துறைக்குள் வரையறுத்து ஆராய்வோம். கவிதையின் கூறுகள் எவை? பலர் பல விதமாகப் பகுப்பர், சொல்லமைதி, பொருளமைதி, யாப்பமைதி, கவித்துவத் தன்மை என்று நாம் பகுப்போம். கவித்துவம் என்னும் இந்த எழிலை பிரதிபை என்று வட நூலார் சொல்வார்கள். சொல்லமைதியைச் சுட்டிக் காட்டலாம், கற்கலாம்! பொருளமைதியைச் சுட்டிக் காட்டலாம், கற்கலாம்! ஆனால் கவித்துவத்தைக் கற்க முடியுமா என்பதே கேள்வி.

அமரர் கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராசனின் கட்டுரையின் ஒரு பகுதி இங்கே தரப்பட்டுள்ளது. இதுபற்றி உங்கள் கருத்துக்களை எதிர்பார்க்கிறோம். சுருக்கமாக இருப்பின் பிரசுரத்திற்கு வசதியாகும்.

நீங்களும் எழுதலாம் ஓராண்டு சிறப்பிதழ்- 2008

இதன் தொடர்ச்சி இதழ் 15 இல்

கலா விஸ்வநாதன்

கவிதை ஒரு சுகானுபவம் கவிதையை இயற்றி, எழுதி பிரசவிக்கும் போது, ஏற்படுவது சுகமான சுகம்.

கவிஞனின் அனுபவத்தை, பார்வையின் கர்மையை, கற்பனை கலந்து உற்பத்தி செய்யும் அற்புதமான களம் கவிதை.

கவிஞனும் மனிதனைப் போலவே பிறக்கிறான். கசடறக் கற்பதினால் கவிஞனாக உருவாகின்றான்.

‘மொழி மனிதனின் நாகரிகம் மொழியின் நாகரிகம் கவிதை’ என்கிறார் தீபம் நா.பார்த்தசாரதி இன்றோ கவிதையின் நாகரிகம் புதுக் கவிதையாக பூத்திருக்கின்றது. பூரித்தும் இருக்கின்றது.

இத்தருணத்தில் கவிதைப் பற்றிய முழுமையான கற்றறிவு இன்றி கவிதையாக்கும் கவிஞர்கள் தொகை பெருகியிருக்கின்றது. யாப்பிலக்கணம் தெரியாது புதுக்கவிதை புனைந்து விட முடியும். எனினும் கவிதைபற்றிய வரலாறு, சங்க காலந்தொட்டு, சமகாலம் வரை எழுதிய கவிஞர்களின் படைப்புகளின் பரிச்சயம் இன்றி முழுமையான கவிஞனாக முடியாது.

உணர்ச்சியின் ஓர் உச்ச வெளிப்பாடு கவிதையாகலாம். ஆனால் கவிஞனுக்கு தன்னைப்பற்றியும், தன் சூழல் பற்றியும் பூரண உணர்வு தேடல், தேடலால் ஏற்படும் தெளிவு திருத்தமாக தேவைப்படுகின்றது.

ஒரு படைப்பின் உருவம், உள்ளடக்கம் பற்றிய உணர்வும் தெளிவும் ஆக்கம் பிறக்க அற்புத துணையாகின்றது. கற்காமலே ஒரு மனிதனுள் மறைந்திருக்கும் கவிஞன் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டபோதும், கற்பதினால் கருத்தாழமிக்க கருத்தழகுமிக்க, கவிதைகளை படைப்பாக்கம் செய்ய முடியும்.

பல கவிதையாக்கங்களை கற்பதன் மூலம், கருத்துவமிக்க கவிதைகளை கவித்துவமாக எழுதிவிடமுடியும்.

மௌனமாய் வாசித்து, யோசிக்கும் சூழலில் கவிதையாக்கமும் காலத்தை பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாக இருக்கும் பட்சம், நிச்சயம் காலத்தை வெல்லும் கவித்துவம் கடவுளைப் போல உணர மட்டுமே முடியும். ஆம், கவிதை ஒரு சுகானுபவம் கவிதை எழுதுவது சுகமான சுகம்.

நீங்களுந் எழுதலாம் இதழ் -07 (2008 மே -யூன்)

எரிந்துபோன கிராமம்

செத்துப்போன வாழ்வுதனை
திரும்பிப் பார்க்கிறேன்
ரம்மியமும் ரட்சிப்பும்
ஒவ்வொரு முயற்சியிலும்
ஆதிக்கம் செலுத்த

எல்லாம் பச்சையாகவும்
ஆட்காட்டி கலாசாரம்
எதுவுமே தொக்காமல்
நீண்டு நெடிதுயர்ந்த
விண்மீன் மாளிகையில்
மனது சஞ்சரித்து உலாவி
சுற்றித் திரிந்து சுகித்தது.

எங்கும் கோடானுகோடி
கொட்டிக்கிடக்கும் இன்பங்களாய்
எதிர்காலம் எதிர்வு கூறி
இருப்பைக் கைப்பிடிக்குள் பொத்த

கிராமத்துச் சத்தங்கள்
மார்கழி வெள்ளம்
திருவெம்பாவை ஊர்வலம்
ஓடைகளில் குளிப்பு
தூண்டிலெறிந்து மீன்பிடித்த

பசுமை உணர்வு
ஆலமர விழுதில் தொங்கி
குரங்காட்டம் போட்ட குறும்பு
புழுதி விளையாடி
சேற்றில் கால்பதித்த இளமை
போக்கடி அரட்டை
பிள்ளையார் கோயில் பூசை
இளநீர் குலைதிருடி
இன்பம் துய்த்த நாட்கள்
எதுவும் அறிவுக்குள் சிக்காத
சின்ன கிராமத்து
விவசாய வாழ்க்கை
அன்று?

திமிறி வந்த யுத்தவீரனுக்குள்
அமிழ்ந்து அழிவுண்டுபோக
அகதிவாழ்வும் அவலமும்
நிதர்சன வலைவிரிக்க
இன்று?
நெருப்பு வாழ்க்கையாய்
எனது கிராமம்
எரிந்து கிடக்கிறது
வசந்தகால எதிர்பார்ப்புடன்.

- க. அன்பழகன் -

கவிதை பற்றிய சில கருத்தாடல்கள்.

நாச்சியாதீவு பர்வீன் -

கவிதை என்பது ஒரு சிக்கலான பின்னமாகும். தமிழ்க்கவிதை வரலாறு மிக நீண்டதாகும். அது தமிழ் மொழியின் வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்ட ஒன்றாகவும், மொழியியல் வளர்ச்சியில் இன்றியமையாத ஒரு கூறாகவும் கருதப்படுகின்றது.

சங்ககாலம், சங்கமருவிய காலம், என்று வரலாறு தொட்டுக்காட்டுகின்ற எல்லாக் காலங்களிலும் தமிழ் இலக்கியம் இருந்திருக்கின்றது. இந்த இலக்கியப் பரப்பில் ஒரு தவிர்க்க முடியாத தொகுதியாக கவிதையும் வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது என்பது மறக்க முடியாத உண்மையாகும்.

திருவள்ளுவர், இளங்கோ, கம்பன் என்று அவ்வவ் காலங்களில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் இந்த கவிதையினை ஊடுகடத்திவந்துள்ளனர். ஆனால் அவர்களின் கவிதைகள் மதம், சார்ந்த, இனம் சார்ந்த, குலம் சார்ந்த உள்ளீடுகளுடன், தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் அரசனை துதிபாடி அவனது சரித்திரத்தை கவிதையாக்கி அல்லது அவனைப் புகழ்ந்து பரிசு பெற்றுக் கொள்ளும் ஒரு நிலையே அனேகமாக அவதானிக்க முடிகின்றது. இதற்கு விதிவிலக்குகளும் இல்லாமலில்லை.

ஒரே மரபில் வேகமாக ஊடுகடத்தப்பட்டு வந்து கொண்டிருந்த கவிதை இலக்கியத்திற்கு, ஒரு கல்லை வைத்து புதிய பாதையை வகுத்தவன் பாரதி என்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள். பாரதியின் கவிதை மிக எளிமையானது, அரசசபைகளிலும், ஆளும் அரங்குகளிலும், ராஜபட்டையை சுமந்து பயணித்த கவிதையின் வரலாற்று மரபைத் தகர்த்து, ஏழைகளும், பாமரர்களும் பட்டிக்காட்டு மக்களும்

உணர்ந்து, ரசித்து புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு புதிய பாதையை கவிதை உலகில் உருவாக்கியவன் பாரதி என்றால், அது மிகையாகாதுதான். பாரதியின் கவிதையில் புதுமையிருந்தது, எளிமையிருந்தது, கவையிருந்தது. இதனால் மக்கள் மனங்களை இலகுவில் சென்றடையக்கூடிய மிகக் காத் தீரமான நடத்தைக்கோலத்தை அது கொண்டிருந்தது. பாரதியின் தடம் ஓட்டியவர்களாக, பலநூறு கவிஞர்களை பிற்காலத்தில் கவியுகம் கண்டது.

மரபு நிலைக் கொள்கை மெல்ல மெல்ல காலாவதியாக புதுக்கவிதை எனும் புதுவடிவம் பூத்துக்குலுங்கத் தொடங்கியது. படித்தவர்களும், பண்டிதர்களும் மட்டுமே கவிதை எழுத முடியும் என்ற மரபுப் பாலத்தை உடைத்து, புற்றீசல்களாக புதுக்கவிஞர்கள் புறப்படத்தொடங்கினார்கள். நிறையப்பேர் புதுக்கவிதைத் தடத்தில் பயணப்படத் துணிந்தாலும் ஒரு சிலர் மாத்திரமே நிறைவான கவிதைகளைத் தந்தவர்கள். கவிதை உலகத்தில் நிலைத்து நிற்பவர்கள், தான் சார்ந்த சமூகத்தில் தான் கண்டதை கேட்டதை உள்வாங்கி உணர்ந்ததைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஓர் இலகுவழிப்பாதையாக, இந்தக் கவிதை இலக்கியத்தைக் கொள்ளலாம். அந்த வகையில் உணர்ச்சியே இல்லாத வெறும் சொல்லடுக்குகளை கவிதைகள் என்று கூறுகின்ற சிலருக்கு மத்தியில் கால ஓட்டத்தை கருத்திற் கொண்டு வளமான கவிதைகளை படைக்கின்ற நிறையப் பேரை அடையாளம் காணமுடிகின்றது.

ஒரு நல்ல கவிதை வாசித்த மாத்திரத்தில் மனிதன் மர்மப் பிரதேசத்தில் “நச்” சென்று தைத்துவிடும். அந்த வகையிலான கவிதைகள் மூலந்தான், சமூகத்தின் சாளரம் வாசகனுக்கு திறக்கப்படுகின்றது. கவிஞனின் புதிய அணுகுமுறையில் வாசகன் ஆனந்தப்படுகின்றான்.

“அவள் அழகாயில்லை

எனக்கு தங்கையாகிவிட்டாள்” — என்ற ஹைக்கூ வகையிலான இந்தக் கவிதையில் மெய்யுணர்ச்சியை இரசிக்க முடிகின்றது.

இவ்வாறே “நள்ளிரவில் வாங்கினோம் இன்னும் விடியவில்லை” என்ற ஒரு இந்தியக் கவிஞரின் ஆதங்கமும், வலியும், கிண்டலும், நம்மையும் மெல்லமாய் நகைக்க வைக்கின்றது. இந்திய சுதந்திரத்தை இத்தனை இலாவகமாய் மொழியை வைத்து விளையாடிய பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களில் அப்துல் ரஹ்மானும் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியவர். இதோ இன்னொரு கவிதையும் இப்படிச் சொல்கிறது. “எங்களது சாவிகள் தான் கைமாறியுள்ளன. பூட்டுக்கள் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை”

சுதந்திரம் வெறும் வார்த்தைகளில் மட்டும் தான் ஆராதிக்கப் படுகின்றன, என்கிற அவலத்தை இது உணர்த்துகின்றது. ஆங்கிலேய ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டு சுதந்திரம் பெற்றுவிட்ட இந்தியா, இன்னும் மெய்யான சுதந்திரத்தைப் நுகரவில்லை என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது இது.

வெற்றுச் சொல்லடுக்குகளால் கவிதை பேசப்படுவதில்லை. கவிதை ஓர் அழகியல் போக்குக் கொண்ட சொற் சித்திரமாகும். நல்ல கவிதை எழுத, நிறைய வாசிக்க வேண்டும். வெறும் ஒரு சில வரிகளில் கவிதை பற்றிய கருத்தால்களை புரியப்படுத்துவது அல்லது விவாதிப்பது இயலாத காரியமாகும். ஆனால் கவிதை இனிமையான அனுபவப் பகிர்வாகும். புரிந்துணர்வையும் சமாதானத்தையும் யாசிக்கின்ற கவிதைகளே, இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும்.

நீங்களுந் எழுதலாம் இதழ் - 8 (பூலை - ஓகஸ்ட்)

வாழ்க்கை

குதிரையின் வாலின் நுனியில் தொங்கும் நான்
குதிரை ஓடிய வேகத்தில்
வால் மேலே எழுந்து
எனது பாரத்துக்கு சடக்கென
கீழே விழுந்து
நிலத்தில் அறையப்பட்டு
இழுபட்டு
இராணுவத்தின் ட்ரக்
வண்டியொன்றில்
கட்டுண்டு இழுபடுவது போல்
இடையிடையே
குதிரைக்கு களைப்பு

ஏற்படுகையில்
சிறு ஓய்வு - அது
கட்டி இழுபட்டு உரோஞ்சப்பட்ட
உடலுக்கும் தான்
இந்த இடைவெளியில்
தோன்றுவதுண்டு
இந்த வாலுக்கும்
என் உடலுக்கும்
இடையிலான பிணைப்பு
என்ன விடுபட இயன்றதா
ஓ..... ஆ..... மீண்டும்
குதிரை பயணம் தொடங்கிவிட்டது

ந.விஜயலிங்கம்
திருகோணமலை

கவிதை என்பது ஒரு சிக்கலான பின்னமல்ல.

- வானம்பாடி -

கவிதை என்பது ஒரு சிக்கலான பின்னமல்ல. கவிதை என்பது மரபு சார்ந்தது. ஓசை நயத்தோடு எழுதப்பட்டது. தமிழோடு கலந்து சிறப்பியல்பு பெற்றது. கவிதையென்றால் மக்களுக்கு புரியக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சங்ககாலக் கவிதைகள் கூட ஓசை நயமோடு இருந்தாலும் அதைப்பரிந்து கொள்ள பண்டிதர்களை நாட வேண்டிய நிலை இருந்தது.

பாரதி. பாரதிதாசன் ஆகியோரின் கவிதைகள் எப்படிப்பரிந்தன. இதன்பின் வந்த கவிஞர்களின் மரபுக் கவிதைகள் எவ்வாறு புரியவைத்தன. ஏன் இன்றும் கூட நல்ல கவிஞர்கள் மரபோடு எழுதிவருகின்றனர். கவிதை என்பது புரிதலை ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்று புதுக்கவிதைகள், ஹைக்கூ கவிதைகள் வெளி வருகின்றன. புதுக்கவிதையில் பிச்சமூர்த்தி, மு.மேத்தா, அப்துல் ரகுமான் போன்றவர்கள் பிரபல்யம் பெற்றவர்களாக இருந்தனர். அந்தக்கவிதைகளில் தெளிவும் ஓர் ஓசைப்பாங்கும் இருந்தது. நமது கவிஞர்களான திக்குவல்லைக்கமால், அன்பு ஜவகர்ஷா போன்றவர்களே ஆரம்பத்தில் புதுக்கவிதை உலகில் பேசப்பட்டவர்கள். திக்குவல்லைக் கமால், "எலிக்கூடு" என்ற புதுக் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு தனது பெயரைப் பதித்துக்கொண்டவர். கருகுசிறிதானாலும் அதில் காரம் கூடவே இருந்தது. இவரைப்போன்றே அன்பு ஜவகர்ஷாவும் பொறிகள் என்ற கவிதைத்தொகுப்பை வெளியிட்டு, பல கவிஞர்களை அறிமுகம் செய்த பெருமைக்குரியவராவார். இந்தக் கவிதைகள் அனைத்தும் புரியக்கூடியவையாக உள்ளன. சிலவற்றில் ஓசை வெளிப்பட்டது. இதன்பின் புதுக்கவிதை எழுதுவோம் என வந்த பலர், கண்டதையும் எழுதி ஒருபுரியாத நிலைக்கு கொண்டுவந்தனர். மேமன்கவி, சோலைக்கிளி ஆகியோரின் சில கவிதைகள் புரியும்படியாக படுவதில்லைத்தான். ஆனாலும் பல உச்சமான கவிதைகளும் இவற்றில் உள்ளன. மரபுக்கவிஞர்கள் கவியரங்குகளில் கவிதைபாடும் போது பார்வையாளர்களுக்கு உற்சாகம் குன்றிவிடுகிறது. மேமன்கவி

கவியரங்குகளில் தனது கவிதைகளை வரிக்குவரி புரியவைத்து பாராட்டைப்பெற்றுக்கொள்கிறார். கவிதைவாசித்தலிலும் ஒருசெழுமை இருக்க வேண்டும்.

கவிதையென்பது புரியப்படவேண்டும். மரபுக்கவிஞரான காசிஆனந்தன் "தெருப்புலவர் சுவர்க்கவிதைகள்" என்ற தொகுதியினூடாக புதுக்கவிஞர்களை திணை வைத்தவர். சந்தம்மிக்க சொற்சிலம்பம் இல்லாத நக்கல் கவிதைகளாக இருந்தது. இது அரசியல் சார்ந்ததாக இருந்தாலும், ஏதோ ஒரு விடயத்தை மக்களுக்கு புரிய வைத்தது.

மஹா கவியின் குறும்பாக்கள் பிரசித்தமானது யாப்பமைதியோடு பாடப்பட்டதாகும். இதே போன்று சில்லையூரார், நீலாவணன் ஆகியோரும் சந்தமோடு பாக்கள் தந்தவர்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இப்படியே பஸீல் காரியப்பர், ஜின்னாஷெரிப்புதீன், காத்தான்குடி அஸ்ரப்கான் போன்றோரும் மரபோடு நிற்கும் கவிஞர்களாவர்.

புதுக்கவிதைகள் சொல்சிக்கனத்தோடு வெளிவந்து, பின்பு ஏதேதோ வசனங்களைப்போட்டு கவிதையின் கருவோடு தொடர்புபடாமல் போவது உண்மைதான், நாச்சியாதீவு பர்வீன் கூறியசொல்லடுக்குகள் என்பது, இன்றைய புதுக்கவிதைகளில் தான் அதிகம் வந்து மோதுகின்றன. தாங்கள் எழுதிய கவிதைகள் சில தமக்கே புரியாத நிலையில் கவிஞர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

புரியக்கூடிய கவிதைக்கு உதாரணமாக 1965 காலப்பகுதிகளில் வெளிவந்த "இரவில் வாங்கினோம் இன்னும் விடியவில்லை" என்னும் கவிதையை கொள்ளலாம். மேலும்

"எனது ஊரில்

இரண்டு சமாதானந்திவான்கள்

எனது ஊர் இப்போ

இரண்டு". இது நமது நாட்டு கவிஞர் (72ல் வெளிவந்த) ஒருவரின் கவிதை. நிறையக்கூறலாம். மரபோ - புதுக்கவிதையோ வாசித்துப்புரியும்படி இருக்கவேண்டும். சந்தமும் சேர்ந்தால் இவை இன்னும் வலுப்பெறும் என்பது எனது கருத்தாகும்.

நீங்களும் எழுதலாம் - இதும் -09 (2008 நவம்பர்- டிசம்பர்)

நுனிப்புல்லரிப்பு

தீரன். ஆர்.எம். நௌஸாத்.

* "நீங்களும் எழுதலாம் 9ம் இதழில் 'வானம்பாடி' எழுதிய பந்தியில், "...இப்படியே, பஸில் காரியப்பர், ஜின்னா ஷெரிப்புத்தீன், காத்தான்குடி அஸ்ரப்கான் போன்றோரும் மரபோடும் நிற்கும் கவிஞர்களாவர்...." என்று குறிப்பிட்டுள்ளதைக் கண்டு புல்லரித்துப் போனேன்.

* "தமிழ் கூறும் நல்லுலகிலேயே ஆறு தமிழ்க் காப்பியங்களை எழுதி சாதனை புரிந்தமைக்காக உலகத்தமிழிலக்கிய மாநாட்டில் தமிழ் நாட்டுப் புலவர்களாலேயே கௌரவம் பெற்ற தமிழ்ப்பெருந்தகையாளரான ஜின்னாஷெரிப்பதீன் ஐயா அவர்களை ஒரு சாதாரண மரபுக் கவிஞர் வரிசையில் வைத்ததும்,

* "புலவர் மணி பெரியதம்பி பிள்ளை ஐயா அவர்களால், "பாவலர்" என்று பட்டமளிக்கப்பட்ட பாவலர் பஸில் காரியப்பர் அவர்களை மரபுக் கவிஞர் என்ற தர வரிசையில் குறிப்பிட்டிருந்ததும்,

* "தமிழ்க் கவிதைபுலகில் பேர் குறிப்பிடமுடியாத அஸ்ரப்கான் என்னும் மின்மினியை மேற்படி சூரியசந்திரர்கள் வரிசையில் சேர்த்திருந்தும் கண்டு இந்த ஆய்வுக்கட்டுரையை (?) எழுதிய வானம்பாடியின் அறிவுத்திறனை எண்ணித்தான் இப்படிப் புல்லரித்துப் போனேன். காத்தான்குடியில் ஆயிரம் புலவர்களும், மரபுக் கவிஞர்களுமிருக்க, அஸ்ரப்கான் என்பவரை மட்டும் இவ்வரிசையில் பட்டியலிடக் காரணம் என்னவோ... இவர் யார்...? இவர் தமிழ்யாப்பிலக்கணம் பயின்ற ஒரு மரபுக் கவிஞரா...?

* "மேற்படி மூன்று வித்தியாசமான வார்ப்புகளையும், ஒரே பாத்திரத்திலிட்டு இவர்கள் மூவரும் மரபோடு நின்றவர்கள் என்றால்... இதன் அர்த்தம்தான் என்ன...? ஆக்கங்களை செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு என இதழில் குறிப்பிட்டிருக்கும், ஆசிரியர், எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம் இதனைச் செவிவைப்படுத்தவில்லையே ஏன்...?

"தமிழறிஞர் திரு அருளையா அவர்களால், "எழுக புலவனே...!" என விளிக்கப்பட்டவரும், கலாநிதி எம்.ஏ.நு..மான் அவர்களால்,

“அரும்பு மீசைத் தத்துவஞானி...! என சிலாகிக்கப்பட்டவரும், கல்முனை அபாபீல்களினால், “தென்கிழக்கின் உமர்கையாம்!” என வர்ணிக்கப்பட்டவருமான பாவலர் பஸில் காரியப்பர் அவர்களின், இனநல்லுறவுக் கவிதை ஒன்றினை “நீங்களும் எழுதலாம்” வாசகர்களுக்காக சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

துளசி

துறைநீலாவணையிலிருந்து ஒரு
துளசிச் செடி கொண்டு வந்தேன்.
வேர் நொந்து போகாமல் நீர் வார்த்து
ஓரமாய்க் கெல்லி ஈர மண்ணோடு
உசுப்பாமல் கொண்டு வந்து
எங்கள் இல்லம் இருக்கும்
கல்முனைக்குடி மண்ணைக் கெல்லி
அதன் உள் வைத்தேன்.
அம்மண்கள் கலந்தன
மனிதரைப் பழித்தன.
துளசியின் இலைகள் என்னைப் பார்த்து
மெல்லச் சிரிக்கின்றன.

பாவலர் பஸில் காரியப்பர்.

(நன்றி:- ஆத்மாவின் அலைகள்.(1994)

நீங்களும் எழுதலாம் இதும் -10 (2009-ஜனவரி- பெப்ரவரி)

கவிதைக்கான.....

பயில்களம்
பரிசோதனைக்களம்
காத்திரத்தின்களம்
கருத்தாடற்களம்
விளக்கக்களம்
விமர்சனக்களம்

நீங்களும் எழுதலாம்

தீரன் மூட்டிய தீ

கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி

மரபோடு உறவாடும் மயில்கள் இரண்டோடு வான்கோழியொன்றை ஏன் இணைத்துக் கொண்டீர்கள்? இந்தக் கவலை கவிஞர் தீரன் ஆர்.எம்.நெளஸாத்திற்கு எழுந்தது பற்றி “நீங்களும் எழுதலாம்” 10ம் இதழ் இயம்பிற்று.

தீரனின் “நுனிப்புல்லரிப்புச் செய்தியில் எதார்த்தமிருக்கலாம் “இல்லை” என்று இயம்புதற்கில்லை என்றாலும் , ஆரத்தில் கோர்க்கப் பட்ட புட்பம் அஸ்ர்ப்கான். எடுத்தெறிதல் நலமா? புல்லரிப்புச் சேதி புதிய தாமகேதாதி அஸ்ர்ப்கானைச் சுடுதற்குக் காரணியாகிவிட்டது! வானம் பாடியின் வாய்!

காவியப் புலவர் ஜின்னாஷரிபுத்தீன், பாவலர் பஸில்காரியப்பர் ஆகிய இவ்விரு தமிழ்ப் பெருந்தகையாளர்கள் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் மரபுச் சாலையிலே, கவிதை வாகனமோட்டப் பழகும் “L” போர்டுச் சாரதியாக அஸ்ர்ப்கான்

“வால் வண்டியாலே” வந்து கொண்டிருந்தவரை வா! வந்தமர்க! நடுவண் என்று வானம்படி பிடித்திழுத்து அமர்த்தியது பிழைதான் என்கின்றார் தீரன். மரபுப் பற்றாக்குறை மலிந்துள்ள குறுநில மன்னனைச் சக்கரவர்த்திகளுடன் அரியாசனத்தில் அமர்த்திப் புகழந்ததைத்தான் சகிக்க முடியவில்லை, எனச் சாற்றுகின்ற தீரனின் கூற்றுத் தீ(வா)யை அஸ்ர்ப்கானின் பதிற்புனலே அணைக்கட்டும் அல்லது அடைக்கட்டும்.

காணை, கனதி மிகுந்த கவிஞர்களின் வரிசையிலே பட்டியலிடக் காரணம் எனக்குத் தோன்றுமாப் போல

"Some times his greasy hands would have touched the palm of "Vaanam Paadi" in order to achive such a high standard dignity in his literary works"

இந்த அணுகுமுறை இப்போது இல்லாத இடமே இல்லை அல்லவா?

நீங்களும் எழுதலாம் இதழ்- 11 (2009 -மார்ச் - ஏப்ரல்)

இன்றைய இயந்திர யுகத்தில் எதற்கும் நேரமில்லாது காலில் சில்லுப் பூட்டியபடி சுயத்தை இழந்து சுற்றித்திரியும் மனிதனுக்கு ஒரு செய்தியை உறைக்கச் சொல்லும் தன்மையை கவிதை பெற வேண்டும். அது மரபில் இருந்தாலென்ன, நவீனத்தில் இருந்தாலென்ன, புதுசா புராதனமா என்ற விசாரணை வேண்டாம். புரட்சியானதாக அமைதல் வேண்டும்

ந.பார்த்திபன்
விரிவுரையாளர். வவு.தே.க.கல்லூரி

இன்றைய உலகில் நம் எண்ணங்களையும், சிந்தனைகளையும் வெளிக்காட்டும் அரிய சாதனங்களாகப் பல இலக்கிய வடிவங்கள் காணப்பட்டாலும் கவிதையே யதார்த்தமான ஊடகமாகப் பரிணமிக்கிறது. தனது உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தச் சிறந்த கருவி கவிதையே. கவிதை என்பது கவிஞனின் உள்ளத்தில் தோன்றும் உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு தானே. மேலும் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டு வடிவங்களான சிறுகதை, நாவல், நாடகம், குறுநாவல் போன்றன கவிதை அளவிற்கு உணர்ச்சியை காட்டுவதில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

அடுத்து, மேற்கூறிய இலக்கிய வடிவங்கள் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தோடு தமிழில் தோற்றம் பெற்றன. ஆனால் கவிதையோ சங்ககாலத்திலிருந்து தோற்றம் பெற்றது என்ற நிலையில், காலத்தால் முந்தியது எனக் கூறலாம். இக்கவிதையானது உள்ளத்தோடு தொடர்புபட்ட, ஒரு மொழியினுடைய உச்சப்பயன்பாடாகக் கொள்ள முடியும். இந்த உச்சப்பயன்பாடு முழுக்க முழுக்க உணர்ச்சியோடு தொடர்புபட்டது. இந்த உணர்வை வெளிப்படுத்துவதில் தான் கவிஞனின் திறமை தங்கியுள்ளது.

இன்று மரபுக் கவிதை, நவீன கவிதை, வசன கவிதை, உரை வீச்சு, மணிக்கவிதை, புதுக்கவிதை, ஹைக்கூ கவிதை... எனப் பல பெயர்கள் கொண்டு கவிதை அழைக்கப்படுகிறது. பெயரைத் தான், வடிவத்தைத் தான் கருத்தில் கொள்கிறார்களே தவிர கவிதையின் அடிநாதமாக விளங்குகின்ற உணர்ச்சியை யாரும் பார்ப்பதில்லை.

உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தாத, அது எந்த வடிவத்தில் இருந்தாலும் அது கவிதை என்பதில் பொருத்தமில்லை. ஆக வடிவம் முக்கியமில்லை. அதற்குப் பெயர் சூட்டிக் குழப்புவதும் அவசியமல்ல.

“இரவிலே வாங்கினோம்

இன்னும் “விடியவில்லை” என்பது மிகச் சிறிய நல்ல கவிதை. “சுதந்திரம்” என்னும் இதன் தலைப்பையும் இணைத்துப் பார்க்கும் போது இதன் அர்த்தம், உணர்ச்சிச் செறிவு, பொருள் வீச்சு என்பன வாசகருக்குப்பிரியும். இந்த வீரியம் மிக்க கவிதை வாசகர் அளவில் சிறியதாய் இருந்த போதும் தாக்க முழுமை பெறுகின்றதல்லவா? இந்தத் தாக்க முழுமை கவிதைக்கு முக்கியம் இதுவே இதன் உணர்ச்சிச் சிறப்பு.

“கல்லிலே செதுக்கிய கடவுளை விட

கருவிலே சுமந்த தாயின் சிறப்பு மேல்” என்பது போல் உணர்ச்சியற்ற சொற் சித்திரங்கள், இல்லையில்லை சொற் சிலம்பங்களைவிட

உணர்ச்சியான ஒரு சொல் போதுமன்றோ.

“அண்ணா அக்கா

தம்பி தங்கை

நான் அம்மா

பீடி சுற்றுகிறோம்

.....

அப்பா

ஊர் சுற்றுவதால்.....”

மேற்கூறிய கவிதையில், வாசித்தும் ஏதோ ஓர் உதைப்பு, மனதில் ஒரு நெருடல், பதைபதைப்பு ஏற்படுகின்றதல்லவா? இந்நிலையில் புதைந்திருக்கும் உணர்ச்சியை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

“பரிமாற பார்வை போதும்

பசியாற வார்த்தை போதும்” என்பது போல் வாசித்தும் மனநிறைவைத் தரவேண்டும். நெற்றிப்பொட்டில் அடித்தது போல் திகைப்பைத் தரவேண்டும்.

“அவள்

நிர்வாணத்தை விற்றாள்

ஆடை வாங்குவதற்காக.....”

இக்கவிதையை வாசித்ததும் கவிஞர் சொல்ல வந்த செய்தி, வாசகனுக்கு நெற்றிப் பொட்டில் இடித்தது போல் ஓர் ஆன்ம திகைப்பை ஏற்படுத்துகின்றதல்லவா? இதுவே கவிதையின் சிறப்பு இன்றைய இயந்திர யுகத்தில் எதற்கும் நேரமில்லாது, காலில் சில்லுப் பூட்டியபடி சுயத்தை இழந்து சுற்றித்திரியும் மனிதனுக்கு ஒரு செய்தியை உறைக்கச் சொல்லும் தன்மையை கவிதை பெறவேண்டும்.

அது மரபில் இருந்தாலென்ன, நவீனத்தில் இருந்தாலென்ன புதுசா. புராதனமா என்ற விசாரணை வேண்டாம். புரட்சியானதாய் அமைதல் வேண்டும்.

“ஓர் அக்கடமியின் ஆதங்கம்” என்ற தலைப்பில் புகலிடக் கவிதை ஒன்று பின்வருமாறு.

“தட்டில் கிடப்பதைத் தட்டிவிடும் போதெல்லாம்

பட்டப்படிப்பின் சான்றிதழ்களாய்த் தெரியும்”

எதுகை, மோனை, சந்தம், தளை, யாப்பு..எனப் பட்டியல் சிறப்புகளை இலக்கணங்களைக் கொண்டமைவது தான் நல்ல கவிதை என்று

சொல்வதை விட வாசகனைச் சிந்திக்க வைப்பனவாக, வாசகனது உணர்ச்சியைத் தூண்டி விடுவனவாக, கவிஞன் பெற்ற உணர்வினை வாசகனையும் பெற வைப்பனவாக கவிதை அமைய வேண்டும்.

“கவிதைக்குப் பொய் அழகு” என்று சொல்வதெல்லாம் கவிதையை விளக்கும் வார்த்தைகளல்ல. கவிதை உண்மையைப் பேச வேண்டும். அதையும் உணர்வுடன் பேச வேண்டும்.

“எங்கள் அடுப்பில் எரியா நெருப்பு

எங்கள் வயிற்றில்

எரிந்து கொண்டிருப்பதை

நீ அறிவாயா

நிதமும் நிதமும்

எங்கள் வயிற்றில் எரியும் நெருப்புத் தணலில்

நாங்கள்

சாம்பலாவதை அறிவாயா?

ஆயினும் ஏன் நீ

அமைதி கொண்டுள்ளாய்?”

சிலர் வாழப் பலர் பலியாவதை எடுத்துச் சொல்லக் கவிஞனின் சொற்கள் வாசகனை எரிய வைக்கின்றன. இது உண்மையின் வெளிப்பாடு உணர்ச்சியின் வாடிதல்.

"என் இனிய தோழிகளே

இன்னுமா தலைவாரக் கண்ணாடி

சேலைகளை சரிப்படுத்தியே வேளைகள் கழிகின்றன.

வேண்டாம் தோழிகளே

ஆடையின் மடிப்புகள்

அழகாக இல்லை என்பதற்காக

கண்ணீர் விட்ட நாட்களை மறப்போம்.

வெட்கம் கெட்ட அந்த நாட்களை மறந்தே விடுவோம்.

புதுக்கவிதையிலும் சரி, புராதன கவிதையிலும் சரி, உணர்ச்சிபொங்க, உள்ளத்தை உலுப்ப கவிதைகளாகப் படையுங்கள். நல்ல கவிதைகளைத் தேடிப்பிடித்து நலமான கவிதைகளை நாளும் படைத்திருங்கள்.

நீங்களும் எழுதலாம் இதழ் -12 (மே -ஆன் -2009)

நிதழ் காலத்துப் பூக்கள்

நான் பிறந்த போதில்
முற்றத்துச் செடியில்
பூப் பூத்திருக்கக் கூடும்
நான் இறந்துவிட்ட போதிலும்
கல்லறையில்
பூ பூக்கக் கூடும்
எனது வாழ்வின் நிகழ்காலத்தில்
ஏன் பூக்கவில்லை ஒரு பூ
எனக் கேட்டேன்
நான் விழிப்பெய்தும் முன்பாக
யாரோ
பறித்துப் போய் விடுகிறார்கள்
என்றார்கள்
எதை? பூவையா?
அல்லது வாழ்வின்
நிகழ்காலத்தையா?
இனி நான் விழித்திருக்கவேண்டும்
நிகழ்காலத்து பூக்களை யாரும்
பறித்துப் போய்விடாமல்
இருப்பதற்காக!

ஜெயா தமிழினி, திருமலை.

எங்கே.....?

எங்கே.....
சௌந்தரியம் மிகு
வாலிப அடர் வனம்.....
சொப்பனங்கள் இரையும்
துயில் வண்டு.....
இதழ்கள் பூத்த
உடல் விருட்சம்.....
வர்ணங்களை சப்தித்த
வயலின் இழைகள்.....
அடர்ந்த அன்பைக் கொணர்ந்த
கொலுசுகளின் காற்று.....
எங்கே எல்லாம்
தொலைந்தது என்றறியா
எனை மீட்கும்
ஜீவ தருவே....
நீ எங்கே.....?

**சண்முகம் சிவகுமார்
கொட்டகலை**

— நீங்களும் எழுதலாம் வெளியீடு — 20

புதிய தச்சர்களுக்கு

கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி

மரபுக் கவிதைக்கு ஓசை இருப்பது போல புதுக்கவிதைக்கும் ஓசையுண்டு. புதுக் கவிதைகள் பெரும்பாலும் வெண்பாவுக்குரிய செப்பலோசையைக் கொண்டுள்ளதை அதனைப் படிக்கும் போது உணரலாம். அது யாப்பிலிக் கவிதையானாலும் "பாப்புலி" என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றுவிட்டது. ஆதலால் உணர்ச்சியூட்டுகின்ற வலிமை மிகுந்த எழுத்து வட்டத்தால் கட்டிப்போடு! அது காலங்கடந்தாலும் இறவாமல் வாழும்.

தச்சர்கள் கனபேர், இன்னும் நல்ல மரங்கள்தாம் வெட்டப்படவில்லை என்னும் பெருங்குறை நிலவுகின்றது. கவிதையுலகைப் பொறுத்தவரை இது ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய கூற்றுத்தான். பலமரங்கண்ட தச்சர்போல் நமது பாவலர்கள் பட்டுப் போய் நிற்கும் பாலை மரத்தை வெட்டிப் போக்கும் பகீரதப் பிரயத்தனம் மேற்கொள்கின்றனர். இவ்வாறு பட்டுப்போன பாலைமரத்தை வெட்டித் தரவிழைகின்ற பண்புகளைக் கொண்ட தச்சர்களால் "ஒரு மரமும் வெட்டான்" என்னும் உண்மையதைத் தான் நிரூபிக்க முடிகின்றது.

வரம்புக்குட்பட்ட கவிதையை விடுவோம். இலக்கண வரம்புக்குட்படாத பாவெழுதும் சைனியத்தில் பலபேர் இணைந்து கொண்டனர். புதிய பட்டாளம் பெருகி வருவது உண்மைதான். பாவனம் எந்த மட்டில் உள்ளது? symbolism கவிதையாகின்றது. இதைப் புனைதல் Simple என்ற மனப்போக்கு ஆதலால், எவர் என்னத்தை கிறக்கிப் போட்டாலும், எல்லாம் வைர வரிகள் என்னும் வார்த்தை விஸ்த்தாரம். பட்டாளத்திற் சேர்ந்து கொண்டவர்களில் பலர் நன்கு பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டதனால் புதிய பாப்போரில் வெற்றி கிடைக்கின்றது. இவர்களால் மட்டுமே வைர வரிகள் பட்டாசுகளாகக் கொளுத்தப்படுகின்றன!

புலமைக் கூர் மங்கிய கோடாரிகளைச் சுமந்து கொண்ட தச்சர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதென்னெவனின், அவர்கள் தேடல் முனைப்புக் கொள்ள வேண்டும். தேர்ச்சி பெற வேண்டும். அன்றேல் நீவீர் பல மரங்கண்ட தச்சன்தான். ஒரு மரமும் வெட்டிக் கொள்ள மாட்டீர்கள். கவிவரமும் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டீர்கள்.

வாசகனுக்குப் புரியாமல் (சிலபொழுது அவர்களுக்குக் கூட) எழுதுவதே புலமை என்று இன்னுஞ் சிலர் கருதுகின்றனர். அதுவே சிறந்த கவிதை என்றும் எண்ணிக் கொள்கின்றனர். இவர்கள் பட்ட பாலை மரத்தை வெட்டித் தர விரும்புகின்ற கெட்டிக்காரர்கள். தச்சர்கள் பெருகியென்ன, புதிய தச்சர்களாகத் தம்மை இனங்காட்டியவர்கள், கவிஞராக வேண்டுமெனும் வாஞ்சையை நெஞ்சிலே வளர்த்துக்கொண்டால் மட்டும் போதாது. தமிழ் மொழியில் முடிந்தளவு பாண்டித்தியம் பெறல் வேண்டும். ஆகக் குறைந்தது எழுத்துப்பிழை வராது எழுதும் திறனாவது அடைதல் வேண்டும். சங்ககால இலக்கியங்களைக் கற்காவிட்டாலும் சமீபகால இலக்கியங்களை , சஞ்சிகைகளை, இதழ்களைத் தேடிப் படிக்க வேண்டும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகக் கவிதை பாட வேண்டும் என்னும் வெறியை மட்டும் விட்டுவிடலாகாது. அப்போது தான் செவ்விய மதுராஞ் சேர்ந்த நற்பொருளில் சீரிய தீஞ்சொல் வைத்துப் பவ்வியமாகப் பாப் புனைந்து அளிக் கலாமல் லவா? களிக்கலாமல்லவா?

கவிஞரின் திறமைக்கு அளவுண்டோ?, அவன் தேடித் தேடிக் கற்கக் கற்க ஆற்றல் அதிகரிக்கின்றது. காணும் பொருளிலெல்லாம் கவிதைக்குரிய கருப் பொருளைக் காணுகின்றான். தலை சிறந்த பாவடிகளால் அவனது கவிதைக் கலை சிறக்க வைக்கின்றான்.

மரபுக் கவிதைக்கு ஓசை இருப்பது போல புதுக்கவிதைக்கும் ஓசையுண்டு. புதுக் கவிதைகள் பெரும்பாலும் வெண்பாவுக்குரிய செப்பலோசையைக் கொண்டுள்ளதை, அதனைப் படிக்கும் போது உணரலாம். அது யாப்பிலிக் கவிதையானாலும் "பாப்பல" என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றுவிட்டது. ஆதலால் உணர்ச்சியூட்டுகின்ற வலிமை மிகுந்த எழுத்து வட்டத்தால் கட்டிப்போடு! அது காலங்கடந்தாலும் இறவாமல் வாழும்.

கட்புலனால் பார்த்துக்களிக்கின்ற காட்சியல்ல கவிதை. அது கருத்தான்றிப்படித்து அநுபவித்துக்களிக்கின்ற எழுத்தோவியம்.

ஆகவே, கவிதை எழுதத் திறமை கைவரப் பெறும் முனைப்புடன் எழுதுவதில் ஈடுபட்டால் கவிதை எழுதுவது எளிதாகிவிடும். மக்கள் புரியக் கூடிய கவிதைகளாகப் புனையக்கூடிய தன்மையும் தகுதியும் வந்து சேரும். பட்டுப் போகும் படி பாடுவதுதான் கெட்டித்தனமெதற்கு? Obscurity ஐப் புதுக்கவிதைக்குரிய அணிநலனாய்க் கொள்வதும், கவிதையை அப்பாணியிலே சொல்வதும் தொடர்ந்தால், புதுக்கவிதைக்கும் மொழிப்புரை எழுத வேண்டிய பொழுதுதய மாகலாம். மரபு புதுவடிவம் பெற்றதற்கான காரணமே அது மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். எனவே புதுப் பிரமாக்கள் திறமை மிகுந்த - நல்ல தச்சர்கள் என்னும் பெயரைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

"நீங்களும் பாடலாம்" என அருமையான சந்தர்ப்பத்தை உங்களுக்கு "நீங்களும் எழுதலாம்" தந்திருக்கின்றது. தமிழ் மொழியைப் பேற்றுவதோடும் புதிய இலக்கியங்களைக் கற்றறிவைக் கூட்டுவதோடும், நல்ல பாச் சொல்க! சொல்லும்பா வாசகரின் இரசனையைக் கொல்லும்பா ஆகக் கூடாது. அவனை வெல்லும்பா ஆக வேண்டும்.

ஆதலால் புதுக்கவிதையைக் கைப்பாவை ஆக்கிக் கொண்டு விளையாடும் இளங்கவிஞர்கள்! அதனை மெய்ப்பாவை யாக்கிக் கொண்டு மேனி தொடரால் உங்கள் உணர்ச்சி சிலிர்க்கும்.

உயர்ந்த கவிதை நிறக்கும்! பின்வரும் ஒரு பழங் கவிதையிலே
வருகின்ற புலவர்களைப் போல நீங்களும் உங்களை நிரூபிக்கலாம்
அல்லவா?

வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோ
சயங்கொண்டான் விருத்தம் என்னும்
ஒண்பாவிற் குயர்கம்பன் கோவைபுலா
அந்தாதிக் கொட்டக் கூத்தன்
கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள்
வசை பாடக் காள மேகம்
பண்பாய பகர்ச்சந்தம் படிக்காக
அலால் ஒருவர் பாடொண்ணாதே
இவர்களுடன் நீங்களும் -
விண்பாயும் ஏவுகணை அதுபோதும்
புகுக்கவிதை மேன்மை கொள்ளும்!
நண்பா இப் புதியபாக் கணை ஏவும்
விஞ்ஞாவி நாளை நீதான்!

நீங்களுந் எழுதலாம் இதும்-13
(யூலை-ஒகஸ்ட்-2003)

எனதாஹ்ம லிவஸியீஸ் நிசுவரம்

எல்லையற்று விரிகின்ற
எனது இழப்புக்கள் பற்றி
ஏகப்பட்ட
செவ்வரிவாளின் காயங்கள்

சடவாதத்தினை
வளைத்துப் போற்றுபவர்கள்
பல நாட்கள்
ஒப்பாரிகளையும்
சில நகர்தல்களில்
எனதான்மாவின் பெருக்கங்களை
குழிதோண்டிப் புதைத்தார்கள்

இதோ
நினைத்து நினைத்து
மிகவும் பரிதாபகரமான
இரு தசாப்த வரலாறு
யுத்த யுகங்களில்

கர்ப்பிணி கனவுகளாகிப்போன- எனது
துயரப்பாடல்களை இதுவரை -
அவர்கள்
சிவப்புப் பக்கங்கள் கொண்டு
வன்மம் சமைத்து
பூத நாக்குத் தள்ளி
இன்னும் இன்னும்

விதிமுறைகளின் நெருக்குதல்கள்
விலங்கு வாழ்தல்
போராட்டங்களின் கடும் கோடை
எங்கும் எங்கும்
மானுடத்தின் மகுடாபிஷேகம்

பிளந்து வழிவிடுமா
காலம் விரித்த
குருதிக் கறைகள்

- ஏ.நஸ்புள்ளாஹ்
கிண்ணியா

சில்லையுர் செல்வராசன்

கவிதை எழுதுவதில் ஆர்வம் கொண்ட இளைஞர் ஒருவர் ஒரு நாள் என்னைப் பார்க்க வந்தார். இளைஞராயினும் நுட்பமான எண்ணப் போக்குடையவர் கவிதை என்றால் என்ன என்பது பற்றி ஆழமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது சட்டென்று ஒரு கேள்வியைப் போட்டார் அந்த இளைய நண்பர் “கவிதை எழுதக் கற்றுக் கொள்ள முடியாதா?” என்பதே அவர் கேட்ட கேள்வி. சொல்லமைதியை சுட்டிக்காட்டலாம்; கற்கலாம்! பொருளமைதியை சுட்டிக் காட்டலாம் கற்கலாம்! யாப்பமைதியை சுட்டிக்காட்டலாம் கற்கலாம்! ஆனால் கவித்துவத்தைக் கற்க முடியுமா என்பதே கேள்வி.

கவித்துவம் இல்லாமல் மீதி முன்று அம்சங்களும் இருக்கும் கவிதை, நாம் இங்கு பார்க்கும் அர்த்தத்தில் கவிதையன்று; செய்யுள்! இந்த வரைமுறைப்படி, செய்யுள் உருவத்தில் இருப்பதெல்லாம் கவிதையன்று. அகராதிகள் கூட நிகண்டு என்ற பெயரில் வெறும் செய்யுள் உருவத்தில் அந்நாளில் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சோதிடம், மருத்துவம் முதலாம் பலதுறை நூல்கள் மனனம் பண்ணும் எளிமைக்காகச் செய்யுள் உருவத்தில் யாக்கப்பட்டன. அவற்றில் கவிச்சுவை சொட்டுவதில்லை. செய்யுளுருவத்திலமைந்தாலும் வசனத்துக்குரிய விஷயங்கள் அவை. கவிதை, உருவத்தாலன்றி, உணர்வால், சுவையால், கவித்துவத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. கடற்கரையில் நின்று பார்க்கிறோம். கரையிலே கடல், வெள்ளலைக் கைகளைக் கொட்டி நகைக்கிறது. எத்தனை விதமான வண்ணக் கோலங்களில் வெண்ணீரலைகள் சுழித்துப் புரண்டு திரண்டு குமிழ்த்து வெடித்து நுரைக்கின்றன. மனதில் கிளுகிளுப்பையூட்டும் இந்த மனோகர மாயக் கலைக்கோலம் போன்றதே கவித்துவம். ஆழமான நடுச் சமுத்திரம் தொலைவிலே நிம்மதியாகத் தெரிகிறது. கரைப்பாங்கரிலேதான் திடீர்த்தோற்றம் காட்டி வெள்ளலைகள் சரீரென்று நும்பி எழுகின்றன. கவித்துவ எண்ணங்கள், கருத்துக்கள், கற்பனைகளும் இப்படித்தான் எழுவன போல் தோன்றுகிறது. அவை அமைதியான ஆழ்மனதிலிருந்து திடீரென்று கோலங்காட்டி வெளியே முகிழ்க்கின்றன.

அலைகள் குனியத்திலிருந்து தோன்றுவதில்லை; காரண காரியத் தொடர்பின்றி எழுவதில்லை

தெய்வ சங்கற்பத்தால் திமிர்த்தோற்றம் காட்டுவதில்லை! ஆழ் கடலின் அடி வயிற்றில் தோன்றும் சலனம், நீர்ப் படலத்துக்குப்படலம் தாவித்தாவி அசைந்தசைந்து பெருகி வந்து கரையிலே ஒலியும் நுரையும் கோலமும் பொங்கும் அலையாக மலர்கிறது. இந்த விஞ்ஞான நியதியே மனத்துள்ளும் நிகழ்கிறது. நெடு நாட்களாக அடிமனத்துள் வெளிப் புலன்களுக்குத் தெரியாமல் கருக்கொண்டு படிப்படியாக உள்ளே சேகரமாகும் பன்னூறு பன்னூறு எண்ண அலைகளுடன் சங்கமமாகி வளர்ந்து முழுமைப்பட்டு, மனப் படலங்களினூடே தாவித் தாவி வெளிவந்து மலர்கிறது, கவித்துவக் கருத்தொன்று.

அகத்தின் உள்ளே நிகழும் இந்த மனோதத்துவ நியதியை விஞ்ஞானப் பாங்கான தெளிவுடன் பின்பற்றி அடையாளம் கண்டு கொண்டால்? கண்டு கொண்டு அதை ஒரு நுட்ப வழிமுறை வரம்புக்குள் ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டால்? அப்போது கவித்துவ ஆற்றலைக் கற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்ற கேள்விக்கு 'ஆம்' என்ற பதில் கிடைக்கும்.

இயற்கைச் சக்தியின் இயக்கத்தால் அலையுற்பத்தி எப்படி நடக்கிறதோ, அதுபோலவே செயற்கைச் சக்தியின் இயக்கத்தால் காரும், தாரும், காகிதமும், பேனையும் போன்ற பல்வேறு பொருட்களின் உற்பத்தியும் நடக்கின்றது. எண்ணங்களின் உற்பத்தியை, சிந்தனைகளின் உற்பத்தியை, கற்பனைகளின் உற்பத்தியை, கவித்துவக் கருத்துக்களின் உற்பத்தியை அதே போன்ற திட்டவட்டமான வழிமுறைக்குள் அமைத்துக் கொள்வது இயலாத காரியம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால் தானாகத் தோன்றுவது, சுத்த சுயம்பு என்கின்ற ஒன்றும் கிடையாது என்பதை முதலில் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஒன்றிலிருந்தே மற்றொன்று தோன்றும், பரிணாமத்தின் அடிப்படைத் தத்துவமே அதுதானே! மூலவஸ்து இல்லாமல் எந்தப்பொருள் உற்பத்தியாக முடியும்? எனவே கவித்துவம் என்கின்ற கருத்தாக்கத்துக்கும் மூலவஸ்து வேண்டியதே! இந்த மூலவஸ்து எவ்வளவு என்பதே கேள்வி.

மனிதர்களை இரு கூறுகளாகப் பிரிக்கலாம். சிலரைப் பார்த்து “அந்தாளுக்குக் கொஞ்சம் கூட உணர்ச்சியில்லையப்பா” என்று நாம் சொல்வதில்லையா? இந்த உணர்ச்சி - உணர்வு என்கிற இயல்பு - உள்ள மனிதர்கள் ஒரு கூறு இல்லாதவர்கள். ஒரு கூறு இசையுணர்வு, கவியுணர்வு, கலையுணர்வு, அறிவுணர்வு, அரசியல் உணர்வு, பொருளாதார உணர்வு, விஞ்ஞான உணர்வு என்று ஏதாவதொரு உணர்வு பாலயத்திலே கோடி காட்டும் இயல்புடன் பிறக்கும் மனிதர்கள் ஏராளம். இந்த இயல்புகள் இல்லாதவர்களையும்

வழி நடத்திச் செல்லும் ஆக்க வன்மையை இந்த உணர்வின் முழுமையான முதிர்ச்சி வந்த அந்த மனிதர்கள் பெறுகிறார்கள். இந்த முழுமையான முதிர்ச்சியைக் கற்றுப் பெறுவது முடியுமா என்பதைத்தான், என்னைப் பார்க்க வந்த அந்த இளைஞர் கேட்டார்.

உலகம் மேதைகளால் தான் நடத்தப்படுகிறது. அவர்களுக்கு இயல்பாக அமைந்த மேதா விலாசம் - கருத்தாக்கத்தின் மூலவஸ்து - நான்கு சதவிகிதம் தான். மீதி தொண்ணூற்றாறு சதவீதமும் நெற்றி வெயர்வை நிலத்தில் விழக் கடுமையாக உழைத்து, அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டது. இந்தச் சம்பாத்தியத்துக்கு அவர்கள் கையாண்ட வழிமுறைகளே கவித்துவம் என்கின்ற சுருக்க அர்த்தச் சொல்லால் நான் குறித்த படைப்பாற்றலைக் கற்றுக்கொள்ளும் வழிமுறைகள். அவற்றை வரை முறைப்படுத்தலாம். விஞ்ஞான அடிப்படை கொண்ட திட்டவட்டமான **“PRINCIPLES AND METHODS”** என்று கூறுவார்களே, அந்தக் கோட்பாட்டு விதிமுறைப்படி கூட வரம்பிட்டு, அதிகாரமாக்கலாம். ஆனால் அது தனியாக விரிவாக விளக்க வேண்டிய விஷயம்.

தற்போதைக்கு, இயல்பான கவியுணர்வு நான்கே நான்கு சதவீதம் இருந்தாலும் மீதி தொண்ணூற்றாறு சத விகிதத்தையும் சேர்த்து அந்த உணர்வை முழுமைப்படுத்தும் முறையைக் கற்றுக்கொள்வது சாத்தியம் தான் என்பதை மேலோட்டமாக உணர்ந்து கொண்டாற்கூடப் போதுமானது.

அந்த உணர்ச்சியின் உந்துதலால் முயற்சியைக் கடுந்தவமாய்க் கொண்டு, மனப்பயிற்சியை மகா யாகமாய்ச் செய்து 'கவை புதிது, பொருள் புதிது, சோதி மிக்க நவகவிதை, எந்நாளும் அழியாத மகாகவிதை' என்று தற்சிறப்பாக பாரதி பாடினானே - அந்தக் கவித்துவப் பேராண்மையைக் கற்றுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். என்று, அன்று என்னைப் பார்க்க வந்த, கவிதையார்வம் கொண்ட இந்த இளைஞனுக்குக் கூறி அனுப்பினேன்.

இதழ் 6 இல் வெளியான கட்டுரையின் தொடர்ச்சி.

நன்றி - தமிழமுது

நீங்கனும் எழுதலாம் இதழ் - 15(2010) ஜனவரி - பெப்ரவரி

யுத்தத்தின் ரீதியில்.....!

எம் தேசம் வசந்தங்களை
வாசலில் புதைத்து விட்டு
வன்முறைகளை பூ மாலையாய்
தலைதனில் சூடி.....

எத்தனை உயிர்கள்.....
எத்தனை உறவுகள்.....
எம் முன்னே ஸ்தம்பிதமாயிருக்கும்
எம் விழிகளில் காணாமலேயே....
ஆம்.....! எம் தாயகம் யத்தத்தின்
பிடியில்

இப்படி எத்தனைக்கு அகதி
வாழ்தலை கண்டுகொண்டு
இருப்பது
யாரோ விதைத்த
இரத்தங்களுடன்

சிறகு உடைக்கப்பட்ட பறவை
போல்
கனவுகளில் மட்டுமே
புன்னகையான வாழ்தல்.....
நெஞ்சத்தில் வேதனைச் சுமைகள்

அவஸ்த்தைகள்
விழிகளுக்குள் கண்ணீராய்
முகாமிட்டுக் கொள்ள
வடியும் நீர்த்துளிகளோ
கவலைகள் மறந்து....

மீண்டும் நிஜத்தின் நிழலோடு
இப்படியே வெறுமையான
வாழ்தல்...
தசாப்தங்களாக
தடம்புரண்ட குருதிக் காலம்
மறந்து.....
எப்படி நிஷமான வாழ்தலைப்
பற்றி
யோசிப்பது

கனவுகளே
முட்டையிட்டு முட்டையிட்டு
குஞ்சாகின்றன
எப்போது யுத்த துகள்கள்
துடைத்து
நம்புதல் வளர்ப்பது

இப்படி தாயகம்
யுத்தத்தின் பிடியில் சிக்கி
அவஸ்தைகளின் சிறையில்
துவண்டிருந்தால் எப்படி?
எம் மானிடத்தை புதுச்சுவாசம்
கொண்டு
பயம் தவிர்த்து
சிவப்பாய் அழுவதை
நிறுத்திவிட்டு
வெள்ளையாய் சிரிக்க வைப்பது
எப்போது.....??

கிண்ணியா-ஜே.பிரோஸ்கான்

பேராசிரியர் சொன்ன ‘செங்கல்’ என்ற தலைப்பில் கவிதை எழுத வேண்டும் என அவன் இரவு முழுவதும் யோசித்தான். ‘செங்கல்’ ஏனையவற்றிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது? அதன் தனித்துவம் என்ன? அதன் உருவாக்கம், பயன்பாடு போன்ற விடயங்களைச் சிந்தித்தபொழுது அந்த மாணவனிடத்தில் பிறந்த உட்பொருள், சொல்ல எடுத்துக் கொண்ட உத்தி அவனை பின்வருமாறு எழுதவைத்தது.

**‘எல்லாம்
கட்டபின்பு
இறக்கின்றன
நீ மட்டும்
கட்ட பின்பே
பிறக்கின்றாய்’.**

ஆக, கவிஞன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளான். முடிவாக கவிஞன் உருவாகின்றான் என்று தான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

ந.பார்த்தீபன்,
ஆசிரிய மாணவ விரிவுரையாளர்.

கவிஞர்கள் உருவாக்கப்படுகிறார்களா? பிறக்கிறார்களா? என்ற கேள்வி பல வாதப்பிரதி வாதங்களோடு அலசப்படுகிறது. பொதுவாக கல்வி, செல்வம், வீரம், அழகு எனபனவெல்லாம் கொண்டு பிறத்தல் வேண்டுமென பலரும் கூறுவதைப் பார்க்கிறோம். இது போல எழுத்தாற்றல் கவித்துவம் போன்றனவும் இறைவன் கொடுத்தவரம், கடவுளின் கடைச்சம் என்றெல்லாம் கூறுவதைக் கேட்கின்றோம். போதாக்குறைக்கு “கொடுக்கிற தெய்வம் கூரையைப் பிய்த்துக் கொண்டு கொடுக்கும்” என்று சொல்வதும் உண்டு. மகாகவி காளிதாசனுக்கு காளி நாக்கிலே குலத்தினால் கோடு போட்டது தான், கவித்துவத்தில் அவன் சிறந்து விளங்கக் காரணமென ஒரு கதையும் உண்டு.

மேலும் சரஸ்வதித் தெய்வத்தின் கடைக்கண் பார்வை தான் கல்வியில் சிறந்து விளங்கக் காரணமெனக் கதைப்பதையும் பார்க்கின்றோம். மேற்கூறியவற்றிலிருந்து கவிஞரும் பிறக்கின்றனர், என்ற கருத்தை முன்வைப்பவர்கள் உண்டு. ஆனால் கவிஞர்கள் உருவாக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதற்கு பின்வரும் சம்பவத்தைப் பார்ப்போம்.

ஒரு பேராசிரியர் வகுப்பை முடித்துவிட்டுச் செல்லும் போதெல்லாம் ஒரு மாணவன் “சேர் கவிதைக்கொரு தலைப்புச் சொல்லுங்கோ” என்று கேட்பானாம். மாணவனிலும் தவறில்லை. எல்லாத் தலைப்புக்களிலும் கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒரே தலைப்பிலேயே பல்வேறு கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையில் அங்கலாய்த்த மாணவன் பேராசிரியரிடம் தலைப்பைக் கேட்டுள்ளான். தினமும் இப்படிக்கேட்டு தன்னைத் தொந்தரவு செய்வதாக நினைத்த பேராசிரியர் போகிற போக்கில் “இந்தச் செங்கல்லைப்பற்றி எழுது” என்று சொல்லி விட்டுச் சென்றுள்ளார். மாணவனுக்கு தன் கேள்வியைத் தட்டிக் கழிக்கத்தான் பேராசிரியர் இந்தத் தலைப்பைச் சொல்லிவிட்டு சென்றதாக நினைக்கத் தோன்றவில்லை. பேராசிரியர் சொன்ன “செங்கல்;” என்ற தலைப்பில் எழுத வேண்டுமென அவன் நினைத்தான். இரவு முழுவதும் யோசித்தான். செங்கல் ஏனையவற்றிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது. அதன் தனித்துவம் என்ன? காலையில் தான் எழுதியதைக் கொண்டு சென்று பேராசிரியரிடம் கொடுத்தான். அந்தப் பேராசிரியர் அதனை வாங்கிப் படித்தார். அவருக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. அழகான சிறந்த கவிதை ஒன்றை அவன் படைத்துள்ளான் என்று அவர் கூறுகின்றார். அந்தக் கவிதை பின்வருமாறு

செங்கல்

எல்லாம்

கட்ட பின்பு

இறக்கின்றன

நீ மட்டும்

கட்ட பின்பே

பிறக்கின்றாய்

இந்தக்கவிதையைப் படித்த போது அந்த மாணவனின் கவித்துவம் தன்னைப் பெரிதும் கவர்ந்ததாகவும் அவன் நல்ல கவிஞனாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளான் என்றும் பேரசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

செங்கல்லுக்கு என்ன தனித்துவம்? எப்படி அது கூட ஏனையவற்றிலிருந்து வேறுபடுகிறது? அதன் உருவாக்கப்பயன்பாடு மக்களிடத்தில் அதற்கிருக்கும் மவுசு.... போன்ற விடயங்களை பற்றிச் சிந்தித்த போது, அந்த மாணவனிடத்தில் பிறந்த உட்பொருள் , அதனைச் சொல்ல அவன் எடுத்துக்கொண்ட உத்தி போன்றன அவனால் அந்தத் தலைப்பில் ஒரு கவிதையை உருவாக்க முடிந்தது, என்று பேராசிரியர் கூறுகிறார். ஆக கவிஞன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளான். முடிவாக கவிஞன் உருவாகின்றான். என்று தான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

இந்தச் சம்பவத்தைக் கூறியதுடன் , மூன்று , நான்கு வரிகளில் நறுக்காக தன் உணர்வுகளை உணர்ச்சிச் செறிவுடன் , கருத்தாழமாய் வெளிப்படுத்த வேண்டும். உங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளை , சங்கடங்களை , பாரபட்சங்களை அழகாக வெளிப்படுத்த உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என ஓர் ஆசிரியர் தரம் 10 இல் கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்குக் கூறி , பின்வரும் கவிதையையும் ஒப்புவித்தார்.

யன்னலுக்கு

எத்தனை சட்டைகள்

என் சட்டையில்

எத்தனை

யன்னல்கள்

இக்கவிதையில் ஏழை , பணக்காரன் என்ற ஏற்றத்தாழ்வு எப்படி வெளிப்பட்டுள்ளது. பார்த்தீர்களா? என்று விளக்கி, வீட்டு யன்னல்களுக்கு அழகான சட்டைகளை மாற்றுகின்ற மக்கள் மத்தியிலே , கிழிந்து , மீண்டும் தைத்துப் பாவிக்க முடியாத சட்டையுடன் இருப்பவர்களின் நிலையே ஒரு கவிஞன் எப்படி அழகாக , அர்த்தமாக எடுத்துரைத்துள்ளான்.

பார்த்தீர்களா? என்று விளக்கம் கொடுத்தார் . ஆசிரியர் பின்னர் நீங்களும் இவ்வாறு ஏதாவது எழுதி வாருங்கள் என்று சொல்லி வைத்தார். அடுத்தநாள் காலை ஒரு மாணவன் அதுவும் மலையகத்தைச் சார்ந்தவன் பின்வருமாறு எழுதிவந்து ஆசிரியரிடம் காட்டினான்.

கொய்தல்
கொழுந்தைக்
கவனமாகக் கொய்யக்
கற்றுத் தந்தவர்கள்
எங்கள் கல்வியை
முனையிலேயே
கொய்து விட்டார்கள்

“கொய்தல்” என்ற இக்கவிதையைப் படித்துப்பார்த்த ஆசிரியர் ஒரு கணம் திகைத்து விட்டார். அந்த மாணவனைக் பாராட்டியதோடு, ஏனைய மாணவர்களையும் இவ்வாறு எழுதி வரும் படி கூறினார். இங்கேயும் ஒரு கவிஞன் உருவாக்கப் பட்டுள்ளான். அதாவது கவிஞன் உருவாகின்றான்.

“செங்கல்” என்ற கவிதையையும் அது உருவாகிய சந்தர்ப்பத்தையும் கேட்டுக் கொண்ட தரம் 7 படிக்கும் மாணவன் ஒரு கவிதை எழுதினான். கவிதைக்கு எடுத்துக்கொண்ட விடயம் ஏனையவற்றிலிருந்து வேறுபட்டதாயும், அவ்விடயம் தனித்துவமானதாகவும் இருக்க வேண்டும் என விளங்கிக் கொண்டான். இந்நிலையில் அவன் எழுதிய கவிதை பின்வருமாறு.

தண்ணீர்

பனிப்பிரதேசத்தில்
திண்மமாகவும்
ஆறுகுளங்களில்
தீர்வமாகவும்
வான்வெளியில்
வாயுவாகவும்
நீ மட்டுமே

**உருவெடுப்பாய்
தண்ணீரே உன்
தனித்துவம்
வேறெதற்குண்டு**

ஆக, கவிஞர்கள் பிறக்கிறார்கள். அது ஒரு கவிக்குடும்பம். தந்தை, தந்தையின் தந்தை என பரம்பரையாக அது வருகின்றது. என்றெல்லாம் சிலாகித்துக்கொண்டிருக்காமல், புதிய கவிஞர்கள் உருவாக இச் சிந்தனை அவசியமென நம்புகிறேன். கவிஞர்கள் மட்டுமல்ல, ஏனைய துறைகளிலும் ஒவ்வொருவரும் உருவாக்கப்படுகிறார்களே தவிர பிறப்பதில்லை என்றே கூற வேண்டும்.

நீங்களுமே எழுதலாம் இதும் -16 (2010 மார்ச் - ஏப்ரல்)

எங்கே வீரன்

மனிதன் இங்கேதடா
மண்டியிட்ட
மனிதர்களில்
குடு இங்கேதடா
சுரணையற்ற
மனிதர்களில்
சொந்த மொழி இங்கேதடா
சோற்றுக்கு விற்ற
மனிதர்களில்
தமிழன் இங்கேதடா
தாழ்ச்சியுற்ற மனிதர்களில்
உண்மையிங்கேதடா
உருப்படாத
மனிதர்களில்
கட்சியிங்கேதடா
கருத்திழந்த
மனிதர்களில்
வீரனிங்கேதடா
வீழ்ச்சியுற்ற
மனிதர்களில்

சீ.என்.துரைராஜா
திருகோணமலை

தேடுகின்றேன்

இன்னமும் தேடுகின்றேன்.....
நிசப்தமான இரவில்
கடலலையின் ஓசை
காலைத்தொடும் போது.....
என்பெயர் சொல்லி
நீ அழைப்பது
எனக்குக் கேட்கிறது.....
கடலின் அலை
காலைத் தொட்டாலே
துள்ளி ஓடுபவன் நீ.
எப்படி சங்கமமானாய்
கடலுடன்?

எங்கோ ஓர் மூலையில்.....
நினைவுகளைத்
தொலைத்துவிட்டு....
உயிருடன் இருப்பாய்
என்ற நம்பிக்கையில்
உன்னை
இன்னமும்
தேடுகின்றேன்.

-ஜே.மதிவதனி
திருகோணமலை

எது கவிதை

மு.பொன்னம்பலம் (மு.பொ)

தங்கள் இதழில் வெளிவரும் “கருத்தாடற்களம்” பற்றி சிறிது சொல்லலாம் என நினைக்கிறேன். முதலில் கவிஞன் பிறக்கிறான் - உருவாக்கப்படுகிறான் என்பவை பற்றிச் சொல்லிவிட்டு கவிதை பற்றி அலசலுக்கு வருகிறேன்.

இன்றைய விஞ்ஞான ஆய்வின்படி, மனிதன் தனது மூளையின் 5% த்தை மட்டுமே பாவிக்கிறான் என்றும் ஆழமான சிந்தனையாளர்கள், கணித மேதைகள், உயர்ந்த கலைஞர்கள் 10% த்தைப் பாவிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. 90% த்தையும் சேர்த்து பாவிக்கும் முழு மனிதர்கள் நமக்குள்ளே மறைந்திருக்கலாம். அல்லது வேற்றுக்கிரகங்களில் இருக்கலாம், அல்லது தேவையேற்படின முழுமையாக மூளையைப் பாவிப்பவர்கள் தோற்றலாம் என்றும் அவர்கள் மூலம் மனித இனமே புதுப்பரிணாம மாற்றத்துக்குள்ளாகும் என்றும் ஆய்வாளர்கள் முடிவுக்கு வந்துள்ளனர். மேலும் யோகப்பயிற்சி, தியானம் என்பவை மூலம் பாவிக்கப்படாதுள்ள மேலதிகமான மூளையின் ஆற்றலை கூட்டிக் கொள்பவர்களும் உண்டென்றும், அவர்கள் கூறுகின்றனர். இதன் மூலம் தெரியவருவதென்னவெனில், எல்லாரிடமும் எல்லா ஆற்றலும் உள்ளோடி (Potential) இருக்கிறது என்பதே. அவற்றை தகுந்த பயிற்சி மூலம் சிலர் வெளிக்கொணர்கின்றனர். சிலர் அத்தகைய பயிற்சி பற்றிய அறியாமையால் ‘ஆற்றல் அற்றவராய்’ ஒதுக்கப்படுகின்றனர்.

அடுத்து கவிதை பற்றி சில சொல்லலாம் என நினைக்கிறேன். தங்கள் கவிதை இதழில் (இதழ்-16 இல்) பேராசிரியரின் வழிகாட்டலில் ‘செங்கல்’, ‘ஜன்னல்’, ‘தண்ணீர்’, என்ற தலைப்புக்களில் தரப்பட்டிருப்பவை அதில் வியந்துரைக்கப் பட்டிருப்பது போல

கவிதைகளே அல்ல. ஆழமான கவிதை பற்றிய பரிச்சயம் அற்றவர்களுக்கு கவிதை போல் தோற்றங்காட்டும், விடுகதைகளே அவை. அதாவது கவிதைப் போலிகள். இவற்றின் விடுகதைத் தன்மையைக் காட்டுவதற்கு விடுகதைக்குரிய கேள்வி கேட்பதன் மூலம் தெளிவுபடுத்தலாம். இதோ ‘செங்கல்’ கவிதையை இப்படி கேட்கலாம்.

கட்ட பின்பு பிறக்கும் கல் என்ன கல்?

இதற்குப் பதில் : ‘செங்கல்’

இவ்வாறே ஏனையவற்றையும் அவற்றுக்குரிய முறையில் ஒழுங்கமைத்துக் கேட்கலாம். இன்னும் ‘தண்ணீர்’ என்ற தலைப்புடைய கவிதையும் இதற்கப்பாற்பட்டதல்ல. இதையும் இவ்வாறே கேட்கலாம்.

“பனிப்பிரதேசத்தில்

திண்மமாகவும்

ஆறுகுளங்களில்

திரவமாகவும்

வான்வெளியில்

வாயுவாகவும்

இருப்பது யார்?”

இதற்குப் பதில் ‘தண்ணீர்’ என்று சிறு பிள்ளையும் சொல்லும். ஆகவே இந்த வகையான ‘கவிதை’ எழுதும் முறையை இளங்கவிஞர்கள் மத்தியில் ஊக்குவித்தல் கூடாது. இலகுவாகக் கைவரக்கூடிய இந்த ‘முரண்நிலை’ விடுகதைப்பாணி வசனங்ளை கவிதையென நம்பி, சிக்கெனப் பிடித்துக் கொள்ளும் இவர்கள் ஒரு கட்டத்தில் ‘ஹாய்க்கு’ கவிதைகள் இவையெனச் சொல்லத் தலைப்படும் ஆபத்து உண்டு.

கவிதைகள் சிறிதாக இருக்கலாம். ஆனால் அவற்றைச் சொல்லும் முறையும் ஆழமும் தனியானது. இதோ பேசாது என்ற தலைப்புடைய கவிதையை உதாரணமாகத் தருகிறேன்.

பேசாது
எந்தத் தூய கோயிலுள்ளும்
தூசு நுழையும்
ஆயினும் உள்ளெரியும் தீபம்
பேசாது
அதன் ஒளிர்வில்
உள் நுழையும் தூசே
தானொளிர்ந்து பேசும்

அதோ ‘மின்னல்’ என்று இன்னோர் கவிதை :
ஜன்னல் இடுக்கிடையே
மின்னல் தெறிக்கிறது
பருக விழிவாயின்
கதவு திறபடுமுன்
நழுவும் அணில்வாலா?

ஒரு முறை ‘காலம்’ சஞ்சிகையில் (2007-காலம்) ஜெயமோகன் கவிஞர் வில்வரத்தினத்தின் கவிதைகளையும் பாராட்டுகின்ற சாட்டில், ஈழத்துக் கவிஞர்களைச் சிறுமைப்படுத்தி தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர்களைத் தூக்கிப் பிடித்த போது, நான் அவர்தூக்கிப் பிடித்த தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர்களின் இத்தகைய விடுகதைப்பாணி வசனங்களைக் காட்டிய கட்டுரையைப் படிப்பது விஷயத்தை விளங்க உதவும்.

ஹாய்க்கு கவிதைகளும் நாலுவரிக் கவிதைகளே. ஆனால் அவை நாம் மேலே கூறிய விடுகதைப்பாணி போன்றவைக்கு மாறான கவிதை வீச்சுக் கொண்டவை. அதைப்புரிந்து கொள்ள ஜென் பௌத்தத்தை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் மேலே கூறியவற்றை சீராகப் புரிந்து கொள்வதற்கு எனது விசாரம் நூலிலுள்ள ‘கவிதையின் எதிர்காலம்’ பற்றிய உரையாடலைப் பார்க்கவும்.

நீங்களும் எழுதலாம் இதும் -17 (2009- யூலை-ஒகஸ்ட்)

கருத்தாடல் தொடர்ட்டும்

முருகையன் நினைவுக் குறிப்பு

மரபுக்கவிதை - புதுக்கவிதை

மூத்த கவிஞர் முருகையன் அவர்களை நினைவுகூர்வது என்பது தமிழ் கவிதையின் ஒரு கொடுமுடியை நோக்குவது போலாகும். இலங்கையின் தலைசிறந்த கவிஞர் எனப் பலரும் கருதக்கூடிய முருகையன், ஒரு மக்கள் கவிஞருங்கூட. பேராசிரியர் கைலாசபதி முருகையனைக் கவிஞருக்கும் கவிஞர் என்றும் நாற்பதாண்டுக்கு முன் குறிப்பிட்டார். பேராசிரியர் கைலாசபதியின் கூற்றை

முருகையன் வழங்கிய ஒவ்வொரு படைப்புமே உறுதி செய்து வந்துள்ளதை நாம் காணலாம்.

பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம்

முருகையன் மரபுச்செய்யுட்களிலே தனது கவிதைகளை படைத்தார். மரபின் விதிகள் அவரது கவித்துவத்திற்கு ஒரு தடையாக இருக்கவில்லை. மாறாக அவை அவரது கவிதைக்கு வலுவூட்டி நின்றன. புதுக்கவிதைக்கு தமது சொந்த இயலாமை காரணமாக சார்ந்துநிற்கின்ற சிலர், புதுக்கவிதை வழங்குகின்ற சுதந்திரம் பற்றி பேசினாலும் அச்சுதந்திரங்கள் எவை என்றோ அவற்றை எவ்வாறு பயன்படுத்த இயலும் என்றோ, சரியாக அறியாதவர்களாகவே இருந்தனர்.

முருகையன் தரமான புதுக்கவிதைகள் வருகின்ற வரையும் புதுக்கவிதை என்ற வடிவத்தை முற்றாகவே நிராகரித்தார். அவ்விடயத்தில் மகாகவி, நீலாவணன் போன்றோருக்கும் அவருடன் உடன்பாடு இருந்தது. எனினும் தரமான புதுக்கவிதைகள் உருவான சூழ்நிலையில், அவர் அவற்றின் கவித்துவத்தை ஏற்கத்தயங்கவில்லை. எனினும் தனக்குப் பழக்கப்பட்ட செய்யுள் வடிவங்களிலேயே தொடர்ந்தும் எழுதிவந்தார்.

இவ்விடத்து மாசேதுங் சீன நவீன கவிதைகள் தொடர்பாக கூறிய கருத்துடன், முருகையனுடைய அணுகுமுறை உடன்பாடாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மாறாக நவீன கவிதை வடிவங்களை ஏற்ற போதும் தனக்கு பழக்கப்பட்ட செய்யுள் வடிவங்களிலேயே எப்போதும் எழுதி வந்தார் என்பதை, அவரது நூலின் முன்னுரை கூறுகிறது. முருகையன் யாப்பிலக்கண விதிகளை பேணுவதற்காக பொருந்தாத சொற்களை வலிந்து புகுத்தியவரும் அல்ல. சொற்களை சிதைத்தவருமல்ல. மரபுக்கவிதையும் அவ்வாறு செய்ய வற்புறுத்துமாயின் அவ்வற்புறுத்தலுக்கு பணிபவர் நல்ல கவிஞரும் அல்ல. முருகையன் மட்டுமன்றித் தமிழ் கவிதை மரபில் வெண்பா தோன்றிய காலம் தொட்டு இறுக்கமான யாப்பு விதிகளுக்குட்பட்டு கவிதை படைத்த பெரும் கவிஞர்கள் இருந்துள்ளனர். அந்த வரிசையில் வந்த எவரும் கவிதையின் பொருளையும் சொற்செம்மையையும் விட, இயந்திரப்பாங்காக யாப்பிலக்கண விதிகளை பேண முயன்றோரல்ல. எனவேதான் மரபுக்கவிஞர்கள் பற்றிய முற்கூறப்பட்ட விதமான குற்றச்சாட்டு உண்மைக்குப் பொருந்தாதது.

புதுக்கவிதை சிறப்பாக அமையவேண்டுமாயின் அது மரபை உதறுவது போதாது. புதுக்கவிதை பேச்சு மொழியின் சந்தத்தை எவ்வளவு சிறப்பாக உள்வாங்குகிறது என்பது, அதன் ஓசை நயத்தை முடிவுசெய்கிறது. மற்றபடி புதுக்கவிதைக்குரியனவாக கொள்ளக்கூடிய கவித்துவமான எச்சிறப்பும் மரபுக்கவிதைக்குட்பேண இயலாததல்ல. புதுக்கவிதை வாசகர்களை எளிதாக சென்றடையக் காரணங்கள் பலவுள்ளன. மரபுக்கவிதையின் சந்தங்களுடன் மட்டுமன்றி பாடல்களின் சந்தங் களுடனுமான பரிச்சயங் குறைந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றமையும், இன்று உரைநடையே இலக்கியத்தின் பெருவழிக் காகியுள் ளதுடன் அன்றாடப் பேச்சுமொழி செல்வாக்குப்பெற்றுவருகின்றமையும் முக்கியமானவை.

முருகையனுடைய கவிதைகள் பேச்சு மெழியை உள்வாங்கின. அதனாலும் முருகையனுடைய கவிதைகள் எளிதாகவே வாசகனை சென்றடைய வல்லனவாயின. எனினும் அவற்றின் ஆழம் மிகுதி.

எனவே, அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் வாசிப்பதன் மூலம் முற்றாக சுவைக்கலாம். இப்பண்பு அவரது தனிப்பாடல்களில் மிகுதியாக உள்ளது முருகையனை அறிவதன் மூலம் நமது கவிஞர்கள் மேம்படுவர் என்பது என் எண்ணம். இறுதியாக முருகையனை பற்றி அறியாமல் ஈழத்துக் கவிதை பற்றி மட்டுமல்லத் தமிழ்க்கவிதை பற்றிக்கூடப் பேச முற்படுவது அபத்தம் எனுமளவிற்கு முருகையனுடைய பங்களிப்பு உள்ளது என்பது இச் சிறுகுறிப்பை முடித்து வைக்கப் போதுமானது.

நீங்களும் எழுதலாம் இதழ் -12 (2009 மே - யூன்)

எஞ்சிப்போய்	எத்தனையோ உயிர் குடித்தும் உன் தாகம் அடங்காமை நியாயமா?	- க.வினுஷியா -
கடந்த காலத்தின் கசப்பான நினைவுகளை எண்ணி கண்ணீர் விடுவதை விட இனிவரும் காலத்தில் வரப்போகும் இனிமைக்காக இமைக்காமல் காத்திருக்கின்றோம் காலம் தான் எம் கண்ணீருக்கு பதில் கூறவேண்டும் காயங்கள் பலநூறு கண்ட போதும் அவை ஆறவிடவில்லை இன்னும் ஆறாத வடுக்களின் ரணமாகக் குத்துகின்றன கண்களில் கண்ணீர்த் துளிகளில்லை இரத்தச் சொட்டுக்கள் மட்டுமே எஞ்சிப் போய்.....	ஏரும் எழுது கோலும்	கன்னிமுத்து வெல்லப்பதியான் எருவில்
கோ.தர்சினி -வரோதயநகர்	அப்பா உழுகிறார் நான் எழுதுகிறேன்	
நியாயமா.....	அப்பாவின் கையிலிருப்பது ஏர் எனது கையிலிருப்பது எழுது கோல்	
பூபாளம் பாடிய சோலையிலே பிணமணம் வீசுதல் நியாயமா? கவிக்குயில் பாடிய சாலையில் கதறல் சத்தம் ஒலிப்பது நியாயமா? இன்பம் தந்த உறவுகளுக்கு இரங்கல் கூட்டம் நியாயமா?	அப்பா பண்படுத்துவதோ நிலத்தை நான் பண்படுத்துவதோ மனித குலத்தை	
	எமது பரம்பரைத் தொழில் - இது தான் பண்படுத்துகிறோம்	
	ஏரும் எழுதுகோலும் என் குடும்பத்தின் மட்டுமல்ல இந்த உலகத்தினதும் இரு கண்கள்	
	ஆம் அப்பா உழுகிறார் நான் எழுதுகிறேன்	

கவிதையில் முரண்கோட்பாடு

பெரிய ஐங்கரன்

‘அவளது கரத்தை
எனது கரத்தில்
சேர்த்துக் கொண்டு எண்ணினேன்
உலகம்
இந்தக் கரத்தைப் போல
இதமாகவும் அழகாகவும்
இருக்கவேண்டும்”

இந்தியிலிருந்து ராதிகாராணி மொழி பெயர்த்த கவிதை இது. உலகம் இதமாகவும் அழகாகவும் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு உலகம் இல்லை. இவ்வாறு இருவேறுபட்ட முரணை சித்தரித்து, ஒரு உத்தி கவிதையில் கையாளப்படுகிறது. தமிழ் இலக்கணம் இதனை முரண் அணி எனப்பேசும். இந்த முரண் அணி வார்த்தைகளால் விபரிக்கமுடியாத விளக்கங்களையெல்லாம் மிக எளிமையாக மனதில் பதிய வைத்துவிடும்” இதில் உள்ள விபரித்தன்மை, கேலி, பரிசாசம், பழிப்பு, தூஷணை முதலியவற்றுக்கும் மேலாக, ஓர் ஆழ் கருத்து தொனிப் பொருள் உணர்த்தப்படுவதாகும். அதில் சோகரசம், துன்பியல் சம்பந்தம் கொண்டதாகத்தான் அது பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதில்தான் இந்த அணியின் நயம் சோபிக்கும்” என்பர் சி.சு.செல்லப்பா.

புதுக்கவிதைகளில் சொல் முரணைக் காட்டிலும் பொருள் முரணுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது சிந்தனையின் மூலந்தான் இரு பொருள்களுக்கிடையேயுள்ள முரண்பாட்டை கண்டுபிடிக்க முடியும் புதுக்கவிதைக்கு சிந்தனைதான் அடிப்படை என்பதால் புதுக்கவிஞர்கள் இதையும் ஓர் உத்தியாக தம் கவிதைகளில் கையாளத் தொடங்கினர். முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்” என்பது ஒரு முரண்அணியாகும் இங்கு சொல்லுகின்ற பொருளில் முரண் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. சாதாரணமாக கவிஞர்கள் மேலோட்டமான முரண்களைத் அவதானிப்பார்கள் நல்ல கவிஞர்கள் ஆழ்ந்த முரண்களை அனுபவிப்பார்கள்.

‘அல்லிக்குளம் அழகு
 என்றென்றும் அழகு
 தலையற்ற உடல் மிதந்த
 நேற்றை முன் தினத்தை தவிர”

இது பிரேம் நஸீரின் கவிதை அல்லிக்குளம் அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் என்ன விபரீதம்? பூ மிதந்த அல்லிக்குளத்தில் தலையற்ற உடல் மிதக்கிறது. அழகாக இருக்கும் குளத்தை பாழாக்கியது தலையற்ற உடல். இவ்வாறு குளத்தின் அழகு மறைந்து அசிங்கமே நிறைந்துவிடுகிறது. அழகுக்கு இருப்பிடமாக இருக்கவேண்டிய குளம் அவலத்தில் இருப்பதாகக் காட்சியளிக்கிறது. ஆயிரம் கவிதைகள் எழுதி உலகத்தின் வன்முறையை உரைப்பதைவிட, இவ்வாறான ஒரு முரணை பயன்படுத்தி அதைவிட அதிகமாக உள்ளத்தில் உரைக்கச் செய்யலாம் என்பதற்கு, அக்கவிதை ஒன்றே அத்தாட்சி.

‘அங்கே வருகிறேன்’ என்று

அவர் சொன்ன இடத்தில்

காத்திருந்தார் இவர்....

வரவில்லை அவர்

‘இங்கே வருகிறேன்’ என்று

இவர் சொன்ன இடத்தில்

காத்திருந்தார் அவர்

வரவில்லை இவர்

‘எதிர்பாராமல் சந்திக்கலாம் என்று

காத்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள்

அவரும் இவரும்

அவரவர் இடத்தில்’

இது சுகுமாரனின் கவிதை. இருவருக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டை கேலியோடு சித்தரிக்கின்றது. இக்கவிதை அவர் - இவர், அங்கே - இங்கே என்பன பொருள் பொதிந்த முரண்கள் இருவரும் அவரவர் இடத்தில் காத்துக் கொண்டு நிற்கிறார்கள் எதிர்பாராமல் சந்திக்கலாம் என்று. மேம்போக்காக பார்த்தால் இது கேலியாகவும் ஆழ்ந்து நோக்கின் ஆழமான சோகம் இதற்குள் உறைந்து கிடப்பதை உணரமுடியும்

‘நான் இரவின் ஆழத்தில் இருந்து பேசுகிறேன்
 இருளின் ஆழத்தில் இருந்து
 இரவின் ஆழத்தில் இருந்து பேசுகிறேன் நான்
 நண்பா, நீ என் வீட்டுக்கு வருவதானால் ஒரு விளக்கைக் கொண்டு
 வா மகிழ்ச்சியின் இடைவழியில் நிற்கும் கூட்டத்தை நான் பார்க்கும்
 படியான ஒரு ஜன்னலையும்’

இது சுகுமாரன் மொழிபெயர்ப்பு. ∴பருத்தின் கவிதை. இது இருண்டவெளி இரண்டிற்கும் இடையிலான முரண்நிலையை தத்துவச்சார்போடு விபரிக்கிறது. எந்தக் கருத்தையும் முரணுக்கு ஊடாகச் சொல்லுவதுதான் சிறப்பாக இருக்கும். கவிஞன் சொல்ல வந்த கருத்தை விட அதிகமான கருத்துநிலையை உருவாக்கக் கூடிய வல்லமை முரணுக்கு உண்டு.

நாம் வாழ்க்கையில் நாள்தோறும் எத்தனையோ முரண்நிலைகளை பார்க்கிறோம். இரவு - பகல், காலை - மாலை, வெள்ளை - கறுப்பு, மௌனம் - பேச்சு, கலக்கம் - தெளிவு, அழுகை - சிரிப்பு, ஏற்றம் - இறக்கம், உயர்ச்சி - வீழ்ச்சி என்று கோடிக்கணக்கான முரண்களைத் தினந்தோறும் நாம் காண்கின்றோம். ஆனால் அவையெல்லாம் உணரப்படுவதில்லை உரசுவதில்லை கவிஞன் ஒருவன் கவிதையைத் தரும்போது தான் எம்மனதை அவை தொடுகின்றன. தொட்டு உலுப்புகின்றன.

‘காத்தவராயன்
 ஒரு சனிக்கிழமை சாயங்காலம்
 வீடு தேடி வந்து
 நலம் விசாரித்து
 கள் குடிக்கப் போகலாம்’ என
 கனிவுடன் கூப்பிட்டான்
 ஆரிய மாலா
 சத்தம் போடுவாள்
 போய்வா ராசா என்று
 கழன்று கொண்டேன்’

என்பன போன்ற முரண்கள் விக்ரமாதியன் கவிதைகளில் அதிகம் காணலாம். அவருடைய அனுபவமும், ஆளுமை முதிர்வும் அவருடைய கவிதையின் சொத்துக்கள்.

‘கோயில்

தூரத்தில்

பிராந்திக் கடை

பக்கத்தில்

இவன்

பழக்கமில்லாதவன்

இவ்வாறு எத்தனையோ முரண்களை விக்ரமாதியன் நகைச்சுவையோடு தந்திருக்கிறார்.

அவருடைய கவிதைகள் எளிமையாகவும் பொருள் ஆழம் கொண்டதாகவும் அமைந்திருக்கும்.

‘ ஒரு தடவை நினைத்தேன்

தந்தைக்கும் தாய்க்கும்

கணவனுக்கும் சோதரருக்கும்

உரிமையானவள் நானென்று

பின்னர் நினைத்தேன் நான்

எனது காதலனுக்கென்று

வளர்ந்த பிறகு

நிச்சயமாய் அறிந்தேன்

என் வாசகருக்கு மட்டுமே

வேண்டுப்படுவதால்

இன்று எல்லாம் இழக்கப்பட்டுவிட்டது

யாருக்காகவும் முழுமையாக

நான் வேண்டப்படுவது சந்தேகம்”

இது அ.யேசுராசா மொழிபெயர்த்த கவிதை

இது வாழ்க்கையின் முரணை வடித்தெடுத்து இரத்தினச் சுருக்கமாகத் தந்திருக்கிறது.

ஜீவாலையின் வெப்பத்திற்குப் பயந்து

குகைக்குள் சிதறி மூடிய இருள்

போக்கிடமின்றிக் கற்சுவரில் மோதி
நெருப்பில் விழுந்து மடிந்தது

பரவசத்தில் களிநடனம் புரிந்தார் ரிஷி
துளியும் மிச்சமின்றி
அந்தகாரத்தை உண்டு மகிழ்” என்று ஆர்ப்பரித்தார்.
ஜீவாலை ரிஷியின் மீது கவிந்தது”

இது சுந்தர ராமசாமியின் கவிதை. ரிஷியின் ஆர்ப்பரிப்பினையும்
அவலத்தையும் முரண்களாகச் சித்தரிக்கின்றது இக்கவிதை ஆழ்ந்து
நோக்கினால் பல அர்த்தங்கள் தரும்.
‘மழை பொய்த்த வானம்’
நிலம் போல வரண்டு கிடக்கிறது

மெல்லெனத் துளிர்க்கும் நட்சத்திரங்கள்
உஷ்ணம் மிகுந்து இலைகளாகக் கருகும்
கடலாய் ஆறாய் அருவியாய்
நானிலம் நிறைந்து பூரிக்கும்
இந் நாட்களில்
வானம் வெடித்துச் சுருள்வதற்குள்
மழை பெய்ய வேண்டும்
நிலத்திலிருந்து வானத்திற்கு”

இது அலறியின் கவிதை ‘நிலத்தில் இருந்து வானத்திற்கு மழை
பெய்யவேண்டும் என்று அவர் கூறுவது முரணாக அமைந்து சிந்திக்க
வைக்கிறது. முரணைக் கையாள்வதில் கவிதை சிறப்பும் செழுமையும்,
அழுத் தழும் , ஆளுமையும் பெறுவதை மேற்கண்ட
உதாரணங்களிலிருந்து நன்கு தெளியலாம். இதனை இன்றைய
கவிஞர்கள் பலரும் தங்கள் தலை சிறந்த உத்திகளில் ஒன்றாக
வைத்திருப்பது கவனிக்க தக்கது. ஒரு கவிஞனின்
ஆளுமையினையும் அறிவிப்புலத்தையும் அவன் கையாளும்
முரணைக் கொண்டு அளந்துவிட முடியும்.

நீங்கனும் ஈழுதலாம் இதழ்- 07 (2008 மே - யூன்)

கவிதையின் பணி

ந.பார்த்திபன்,
ஆசிரிய மாணவ கல்வியியலாளர்,

இன்றைய கவிதைச் சூழல் மௌன வாசிப்புச் சூழல்.
மேடையிலே ராக தாளத்தோடு கவிதை பாடிய காலமல்ல.
வாசிகசாலையிலே மௌன வாசிப்பு மூலம் சுவைப்போன்
உள்ளத்தைத் தொடும் உணர்வு வழிக் கவிதை.
அப்பணியினை எந்தக் கவிதை செய்யுமாயினும், அது ஒரு
சிறந்த கவிதை எனலாம். இந்த சிந்தனை தெளிவு
கவிஞனுக்கும் சுவைப்போனுக்கும் இருக்க வேண்டும்.

உள்ளத்தோடு தொடர்புபட்ட கவிதையே ஒரு மொழியினுடைய
உச்சப்பயன்பாடு எனலாம். இத்தகைய உச்சப்பயன்பாடு பெற்ற
கவிதை உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை, நவீன கவிதை, வசன கவிதை,
உரைவீச்சு, ஹைக்கூ கவிதை.... எனப் பலபெயர்கள் சூட்டப்பட்டு
அழைக்கப்பட்டாலும் கவிதைக்குத் தேவை உணர்ச்சியே.
கவிதையின் உயிர் உணர்ச்சிதான். அந்த உணர்ச்சியைக் காட்டாத
அது எந்த வடிவத்தில் இருந்தாலும், என்ன பெயர் கொண்டு
அழைத்தாலும் அது கவிதை என்பது பொருத்தமில்லை. ஆக
வடிவமும் பெயரும் முக்கியமல்ல.

கவிதைப் பிதாமகன் பாரதி தனது எல்லாக் கவிதைகளும்
நவகவிதை என்றார். தனக்கு முன் இருந்த தமிழ்க் கவிதைகளில்
இருந்து தனது கவிதை வேறுபட்டு இருப்பதை

“சுவை புதிது, பொருள் புதிது,
வளம் புதிது
சொல் புதிது, சோதி மிக்க
நவகவிதை”

என்று தன் கவிதைகளைப் பற்றிப் பெருமையோடு பேசி கவிதைக்கு புதிய வரைவிலக்கணம் படைத்தான் பாரதி.

எனவே உணர்ச்சி என்ற உயிரற்ற அந்த உடலத்தை வடிவத்தாலும் பெயராலும் குழப்பும் வழக்கம் ஒழியட்டும்.

“வெண்ணெய்யானது நெய்யாயுருகிடுங்

கண்ணிலாதவனைக் குருடனெனலாம்

அண்ணனானவன் தம்பிக்கு முத்தவன்

எண்ணியாப்பி சைத்தாற் கவியாகுமே”

என்ற கோபமும் வேண்டாம். மாறாக

“வாழ்க சீர்தளை மோனை

வாழ்க காரிகை யெதுகை

ஆழ்க வசனக் கவிதை

சூழ்க இலக்கண இருளே” என்ற சாபமும் வேண்டாம்.

இன்னும் “அண்ணலும் நோக்கினான்

அவளும் நோக்கினாள்

அப்பனும் நோக்கினான்

அடித்து நொருக்கினான்” போன்ற உப்பு சப்பற்ற உணர்ச்சியற்ற

புதுக்கவிதையும் வேண்டவே வேண்டாம்.

“இரவிலே வாங்கினோம் இன்னும் விடியலை” எனச் ‘சுதந்திரம்’

என்ற தலைப்பிலே சிந்தனையைத் தூண்டுகின்ற கவிதைகளை

எழுதுங்கள். ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல உள்ளத்தைத்

தொடும் உணர்வு வழிக்கவிதைகளை படைப்புகள். உள்ளத்தைக்

கொள்ளை கொள்ளாத சொற் சிலம்பங்களால் என்ன பயன்?

புதுக்கவிதை தாத்தா மு.மேத்தா என்பவர்

“இலக்கணச் செங்கோல்

யாப்பு சிம்மாசனம்

எதுகை பல்லக்கு

மோனைத் தேர்கள்

தனிமொழிச் சேனை

பண்டித பவனி”

இவை எதுவும் இல்லாத, கருத்துக்கள் தம்மைத் தாமே ஆளக் கற்றுக் கொண்ட, புதிய மக்களாட்சி முறையே புதுக்கவிதை என்றும் புதுக்கவிதை எங்கள் தேசத்தின் பொதுக்கவிதையாகி விட்டது என்றும் கூறுகின்றார்.

கவிப் பேரரசு வைரமுத்து கூட இலக்கண உறையிலிருந்து கழற்றப்பட்ட போர்வாள், தளைதட்டிய திருக்குறள், ஒப்பனையும் ஆடம்பரக் கற்பனையும் இல்லாதது, ஆபரணங்களை அவிழ்த்து பொட்டு வைத்துக் கொண்டு ஒதுக்கப்பட்ட உண்மைகள் செதுக்கப்பட்ட வார்த்தைகள் கொண்டு சொல்வது புதுக்கவிதை என்றும் சுருக்கம். இறுக்கம், வார்த்தைகளில் நெருக்கம். அர்த்தங்களின் பெருக்கம் பழமொழிகளின் மறுவடிவம் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆயினும் மரபுக் கவிதைகளில் ஊறித்திளைத்த பேராசிரியர் க.கைலாசபதி “ஒலி நயத்துக்கு அழுத்தம் கொடுத்து தம் கவிதைப் படைப்பின் தரத்தைக் குறைத்துக் கொள்வோர் ஒரு புறமிருக்க ஒலி நயத்தின் அடிப்படை அம்சங்களைக் கூட விளங்கிக் கொள்ள முடியாத வசன கவிதைக் கூட்டம் ஒன்று மறுபுறம் உள்ளது என்று குறிப்பிடுவதை கவிஞர்கள் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

மகாகவி பாரதியின் கவிதைகளைப் போற்றும் க.கைலாசபதி போன்றோர் (இரு மகாகவிகள் தாகூரும் பாரதியும் என்பது கைலாசபதியின் நூல்) வசன கவிதைகளையும் அதையொட்டி வந்த புதுக்கவிதைகளையும் குறை கூறுவது சிந்திக்க வேண்டிய விடயம்.

பண்டிதர்கள் பலர் புதுக்கவிதை என்று புதுக்க விதை போடுகின்றார்கள் இன்று எனச் சாடியது மனங்கொள்ள வேண்டியதல்ல. அவர்கள் சிறுகதை இலக்கியத்தை சிறு கத்தை என்றும் இழிசனர் இலக்கியம் என்றும் சாடியதை நினைக்கும் போது, அவ்வளவாக அலட்டிக்கொள்ள தேவையில்லை. அவர்கள் மாற்றத்தை விரும்பாத மரபுவாதிகள்.

ஆனால் கைலாசபதி போன்றோரின் கண்டனம் கவனத்திற்குரியது. உண்மையில் இன்று பல புதுக்கவிதைகளைப் பார்க்கும் போது நான்கு வரி எழுதிவிட்டால் கவிதை என்றாகிவிடும். நாங்களும் கவிஞர்கள் என்று நாமம் சூட்டிக்கொள்ளலாமென நினைத்துக் கவிதைப் பிரியர்களின் ஆசைக்கு நாமம் போட்டு விடுகிறார்கள், என்று தான் கூற வேண்டும்.

மகராஜ் என்பவர் 'கவிஞனுக்கு விலங்கிடலாமா என்று கேட்கலாம். கவிஞனுடைய கற்பனா சக்திக்கும், வெற்றிக்கும் ஓரளவு சுதந்திரம் அவசியந்தான். ஆனால் கவிதையானது சப்பாத்திக்கள்ளி

படர்ந்தது போல சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்படாமல் திமிறிக் கொண்டு செல்லுமேயானால் வியர்த்தமாகிவிடுவது திண்ணம்' என 1939 ஆம் ஆண்டில் சூறாவளிப் பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டுள்ளமையை இப்போது நாம் நினைத்துப்பார்க்க வேண்டியுள்ளது. புதிதாக கவிதை படைப்பவர்கள் கட்டாயம் சிந்திக்க வேண்டிய விடயம் இது.

புதிதாக கவிதை எழுத விரும்புகின்றவர்கள் சில விசயங்களை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மரபுக் கவிதைக்குரிய பண்புகளை விதிகளைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். கவிதை எழுதவேண்டுமென்ற ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு இ.தொன்றும் பெரிய விடயமல்ல. சொற்களைச் சேர்த்துவிட்டால் போதாது அவற்றின் அர்த்தம், தேவை என்பன கருதி அவற்றை பயன்படுத்த வேண்டும்.

கவிதையின் தர்க்கப் பாதை உணர்விலேயே செல்ல வேண்டும் அறிவு வழி, உணர்ச்சிவழி, என்று இரு வழிகள் உண்டு.

வசனத்தின் வழி அறிவு நிலையைச் சார்ந்தது. அறிவின் வரம்பை மீறி வசனம் போகுமானால் அந்த நிமிடமே அது கவிதையாகிவிடும் என்று கூறலாம். பாரதி "தீ" இனிது" என்று கூறுகிறார். இனிது என்ற சொல் ருசியைச் சார்ந்தது.

“தீ சுடும்” என்றால் அது வசனம் “தீ இனிது” என்றால் அது கவிதை. இதற்கான காரணம் என்ன? ஏன் ஒரு சொல் வசனத்தைக் கவிதையாக்கியது? வார்த்தை வெறும் விஷயத்தை மட்டும் சொல்லாமல் உவமையைப் போல் உணர்விடம் பேசுமானால் கவிதை பிறந்துவிடும். தீ சுடும் என்னும் பொழுது சுடும் என்ற பதம் தீயின் குணத்தை அறிவுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறது. தீ இனிது என்று சொல்லும் பொழுது அறிவு அதை மறுக்கும் தீயாவது இனிமையாவது என்று கலவரப்படும். ஆனால் உணர்ச்சி ஏற்றுக் கொள்ளும். தீ இல்லையானால் உணவு ஏது? இங்கு தீ இனிது என்பதை உணர்ச்சி ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஒப்புக் கொள்கிறது. எனவே தான் பாரதி கூறியது போல சொல் புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது, சோதி மிகு நவகவிதை என்பதை வளரும் கவிஞர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஆக்க இலக்கிய வடிவங்களில் குறுகியது கவிதை. ஒரு நாவலில் (ரோல்ஸ்ரோய் - புத்துயிர்ப்பு) ஒரு சொல்லை அகற்றவும் உடன்பட மாட்டேன். ஏனெனில் அது ஏழு தடவைகள் திரும்பத் திரும்ப பார்த்து எழுதியது என்றாராம். இந்நிலையில் நீங்கள் எழுதும் கவிதையை உற்று நோக்கி தேவையற்றதை நீக்கி நல்ல கவிதையை “நீங்களும் எழுதலாம்” என்ற கவிதைச் சஞ்சிகையினூடு தாருங்கள். நன்றிக்குரியவர்களாக நாமிருப்போம்.

* * * * *

நீங்களும் எழுதலாம் முதலாவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழ் - 2008

திருத்தம்

என் இதயத் தோட்டத்திலே
 ரோஜாக்களை பயிரிட்டதற்கு பதிலாய்
 கல்வியை பயிரிட்டிருந்தால்
 உன்னை அறுவடைக்கு
 அழைத்திருக்க தேவையுமில்லை
 நீ அரிவாளுடன் வந்திருக்க தேவையுமில்லை
 அறியாத வயதில் பிழையாக எழுதியதை
 அறிந்த வயதில்
 சரியாக எழுதுகிறேன்.

வே.சசிகலா - வரோதயநகர்

மலையகக் கவிதைகள் ஓர் அவசரக் குறிப்பு

- அந்தனி ஜீவா -

நாங்கள் எப்போதும் ஒதுக்கப்படுகிறோம்! ஒடுக்கப்படுகிறோம்! மலையகம், மலையகமக்கள், மலையக இலக்கியம் என்ற அடையாளத்தை நிரூபிப்பதற்காக, கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக போராடி வருகிறோம். இதற்காக எமது முன்னோடிகளாக மலையக மக்கள் கவிமணி சி.வி.வேலுப்பிள்ளை கல்வியியலாளர் இரா.சிவலிங்கம், நாவலர் . ஏ.இளஞ்செழியன் போன்றவர்கள் “மலையகம்” என்ற அடையாளத்தை எடுத்துச் சென்றவர்களாவர். மலையகம், மலையக மக்கள், மலையக இலக்கியம் என்பதை அயல் நாடெங்கும் அடையாளப்படுத்தியவர்கள் மலையக எழுத்தாளர்களே என்பது, யதார்த்த பூர்வமான உண்மையாகும். ஆனால் அதேவேளை பேராசிரியர்களான க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி போன்றவர்கள் இதனை அங்கீகரித்து குரல் எழுப்பியுள்ளனர். இதே போன்றே தமிழகத்தில் தமிழறிஞர் பெ.ச.மணி, சுபமங்களா, கோமல் சுவாமிநாதன் “தாமரை” மகேந்திரன் பேராசிரியர் வீ. அரசு, எழுத்தாளர்களான பொன்னிலன், பா. ஜெயப்பிரகாசம் போன்றவர்கள் மலையக இலக்கியத்திற்கு ஆதரவு நல்கியவர்கள். “20ம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைகள்” என்ற நூலில் மலையக கவிஞர்கள் ஒதுக்கப்பட்டமை பற்றி ‘கொழுந்து’ ‘ஞானம்’ சஞ்சிகைகளில் எழுதியபொழுது நூலைத் தொகுத்த தொகுப்பாசிரியரின் அறியாமையை பலரும் தெரிந்து கொண்டார்கள். இது போன்ற தவறு ‘காவ்யா’ வெளியீடாக வந்திருக்கும் “ஈழத்தின் புதிய தமிழ் கவிதைகள்” என்ற தொகுப்பில் நிகழ்ந்துள்ளது. ஈழத்து மலையக கவிஞர்களின் ஒரு கவிதை கூட இடம் பெறவில்லை. இதனை தமிழவன் தொகுத்துள்ளார்.

இந்தத் தொகுதியை படித்த பொழுது எனக்கு பிரக்ஷன் கவிதைதான் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ‘இளம் அலக்சாந்தர் இந்தியாவைக் கைப்பற்றியது அவன் மட்டும் தனியாகவா?’ சீசர் கோள்ஸ்களைத் தோற்கடித்தான் அவன் சேனையில் ஒரு சமையற்காரன் கூட, இருக்கவில்லையா? ஈழத்து

தமிழிலக்கியத்தின் செழுமைக்கும், கவிதை வளர்ச்சிக்கும் ஒரு மலையக கவிஞன் கூட பங்களிப்புச் செய்யவில்லையா?

ஆனால் தமிழவன் இந்தக் கவிதைத் தொகுதியை தொகுத்ததற்கு காரணம் காலமெல்லாம் இலக்கிய வியாபாரம் தான். தமிழகத்தில் ஈழத்து தமிழிலக்கியத்தின் மீது உள்ள அக்கறையை விட புலம் பெயர்ந்தவர்களிடமிருந்து எவ்வளவு பெறமுடியுமோ அதைப் பெறுவது தான். இதனை நம்மவர்களும் நன்கு புரிந்து வைத்துள்ளார்கள்.

ஆனால் தமிழகத்தில் உள்ள சிலர் எரிகிற வீட்டிலே எவ்வளவு பெறலாம் எனப் பார்க்கிறார்கள். இந்த உண்மையை புலம் பெயர்ந்தவர்களும் நன்கு புரிந்து வைத்துள்ளார்கள்.

* * * * *

இக்குறிப்புப் பற்றிய எதிர்வினைகளை உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம். மிகச் சுருக்கமாக எழுதி அனுப்பவும்.

* * * * *

நீங்களும் எழுதலாம் முதலாவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழ் - 2008

வேட்கை

சாதிப்பதும் சொல்லில்
வாதிப்பதும் நெஞ்சை
பாதிப்பதும் வெற்றி
வேட்கை!

சோதிப்பதும் துன்பம்
நேர்விப்பதும் உண்மை
போதிப்பதும் இறைவன்
வேட்கை!

நேசிப்பதும் பெண்ணை
பூசிப்பதும் அன்பை
யாசிப்பதும் இளைஞன்
வேட்கை!

பூசிப்பதும் இறையை
நேசிப்பதும் அருளை
யாசிப்பதும் முதியோன்
வேட்கை!

வாசிப்பதும் எழுத்தை
நேசிப்பதும் உணர்வை
சுவாசிப்பதும் கலைஞன்
வேட்கை!

சிந்திப்பதும் துன்பம்
சந்திப்பதும் வாழ்வை
நிந்திப்பதும் மனிதன்
வேட்கை!

விஷ்வமித்திரன்

ஒரு குறு விமர்சனம்

மாதுமையின் “ஒற்றைச்சிலம்பு”

(கவிதைத்தொகுப்பு)

பெரியஐங்கரன்

“திறந்திருந்தது

என் புத்தகம்

தாண்டிச் சென்றவர்கள்

நின்று வாசித்தார்கள்”

.....

எங்கிருந்தோ தாழப்பறந்து

வந்த பறவை

எச்சம் போட்டுப் பறந்தது

பறவையைத் துரத்தி வந்த

நாயொன்று

புத்தகத்தை கௌவிச்சென்றது”

தமிழ் இலக்கியபாட நூலில் இடம்பெற்றுள்ள மாதுமையின் இக்கவிதை படிமங்களும் குறியீடுகளும் கலந்து விளங்கி கற்போர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்கிறது. புத்தகம் அசிக்கப்படுவதையும், பின்னர் கௌவிச்செல்லப்படுவதையும் இக் கவிதை வேதனையோடு சொல்கின்றது. இங்கு புத்தகம் என்பது படிமம். பலரது வாழ்க்கை அழிக்கப்படுவதையும், அவஸ்தைப் படுத்தப்படுவதையும் இப் படிமம் குறிக்கிறது. இங்கு பறவை நாய் என்பன குறியீடுகள். இக்கவிதை இடம்பெற்ற “ஒற்றைச் சிலம்பு” இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதியாகும். இவரது சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றும் ஏற்கனவே வெளிவந்துள்ளது. 35 கவிதைகள் அடங்கியுள்ள இக்கவிதைத் தொகுதி “உயிர்மை” பதிப்பக வெளியீடாக வந்துள்ளது.

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழ்ப்பெண் கவிஞர்களில் முக்கியமான ஒருவர் மாதுமை. இவர் அதிகமான கவிதைகள் எழுதாவிட்டாலும் எழுதிய கவிதைகள் அனைத்தும் காத்திரமானவை, கனதியானவை, தமிழ் பெண் கவிதை மொழிக்கு ஒரு புதிய பங்களிப்பை கொண்டு வருபவை.

இவரது கவிதைகள் பெண்ணின் அவலம் சுதந்திரம், காமம், தனிமை ஆணின் அடக்குமுறை, காமப்பசி ஆகியவற்றைப் பெரும்பாலும் பாடுபொருட்களாகக் கொண்டுள்ளன. தாய்நாட்டு யதார்த்தத்தை ஓரிரு கவிதைகள் பிரதிபலிக்கின்றன.

“அம்மாக்கள் மட்டும்
ஒற்றுமையாய் இருந்தனர்
உலகத் துயரங்களைச் சுமக்க”

என்று முடிகிறது “இப்படிக்கு அம்மா” என்ற கவிதை. ஈழத்திலும் போர் நடக்கும் ஏனைய நாடுகளிலும் தாய்மார்கள் படும் சோகத்தையும் தாகத்தையும் இக்கவிதை வரிக்குவரி படம்பிடிக்கிறது.

“கற்பழிப்புகளின்
எண்ணிக்கைக்குள் வராமல்
கற்பழிக்க
கணவன்என்ற அனுமதிப்பத்திரம்
உனக்கு மட்டும்
தந்தது யார்”

நேரடியாகவே கணவன் மாரைச் சாடுகிறது

“உன்னுள் இருந்த
மது போதை ஒருபுறம்
காமப்பசி மறுபுறம்
இரண்டின் வெளிப்பாட்டினில்
நீ புணரும் மிருகமானாய்”

என்ற கவிதை வரிகள் காமவெறியர்களுக்கு பெண் பலிக்கடா ஆக்கப்படுவதை அவமதிக்கிறது. இவ்வாறு மாலதிமைத்ரி, குட்டிரேவதி, சல்மா, சுகிர்தராணி போன்ற தமிழகப்பெண் கவிஞர்களோடு ஒப்பிடக்கூடிய ஆற்றலும் கவித்துவமும் மாதுமைக்கு உண்டு என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனாலும் பெண்களது காமத்தைப் பேசுவதும், ஆண்களது அத்து மீறலை அடக்குவதும் தான் பெண்கவிஞர்களது வேலையோ என்ற மனச்சங்கடத்தையும் மறைக்க முடியவில்லை.

தமிழக கவிஞர்களைவிட ஈழத்துக் கவிஞர்களுக்குப் பாடுபொருள் அதிகம். ஈழத்து வாசகர்களுக்கு தமிழகக் கவிஞர்களது கவிதைகளின் போதாமை அல்லது அதிருப்தி ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இதுதான். இதைப்புரிந்து கொண்டு ஈழத்துக்கவிஞர்களும் புலம்பெயர் கவிஞர்களும் செயற்பட வேண்டும். தமிழகத்துப் பெண் கவிஞர்கள் போலல்லாது ஈழத்துப்பெண் கவிஞர்கள் தம்பார்வையை அகலவிரித்து பாடுபொருள் பரப்பை இன்னும் பலப்படுத்த வேண்டும். மாதுமை செய்ய வேண்டியதும் அதுதான்.

பதிப்பகம்: "உயிர்மை" இந்திய விலை -40/=

நீங்களும் எழுதலாம் இதழ் -10 (2009-ஜனவரி - பெப்ரவரி)

இருத்தல் மீதான ஆசை

ஒவ்வொரு நாளும்
கேள்விப்படுகிறேன்
நண்பர்கள் உறவினர்களின்
மரணங்களை!

எனக்குத் தெரியும்
"என்தோழர்களே!"
நீங்கள் கொல்லப்பட்டது
என் நண்பனாக, உறவினாக
இருந்ததற்காகவல்ல என்று

எனக்குத் தெரியும்
"என் நண்பர்களே!"
நீங்கள் கொல்லப்பட்டதன்
காரணம் ஒன்று
ஒன்று மட்டுமே! என்று

நான் வெட்கப்படுகிறேன்
"என் நண்பர்களே"
உங்கள் மரணம் மீதான
பழிவாங்குதல்களை
நீங்கள் மௌனமாக்கப்பட்டதன்
அநீதியை எதிர்தலை
செய்யாமல் இருந்ததற்காக

நான் வெட்கப்படுகிறேன்
"என் நண்பர்களே"
உங்கள் சவங்களை எழுப்பி
பொய்ச்சாட்சியம் கூறிய போது
மௌனமாக இருந்ததற்காக

என்னிடமும் இருக்கிறது
இருத்தல் மீதான ஆசையும்
மரணம் பற்றிய பயமும்,
எனக்குத் தெரியும்
என் இருத்தலை நான்
தீர்மானிப்பதில்லை என்று

இப்போது
என்னால் முடிந்ததெல்லாம்
நீங்கள் இறந்துவிட்டீர்கள்
என்பதை பதிவு செய்ய மட்டுமே!

எஸ்.சத்யதேவன்

இதழ் 17 வரை கவிவளம் சேர்த்தோர்

இல	பெர்	இம்
01	நந்தினி சேஷிப்	திருகோணமைலை
02	தம்பி தில்லைமுகிலன்	திருகோணமைலை
03	எஸ். சத்யதேவன்	திருகோணமைலை
04	பா.கபிலன்	திருகோணமைலை
05	கோவை அண்ணவர்	கொழும்பு
06	எம்.என். முஹம்ட் சர்ரத்	கின்னியா
07	ந.நவதர்சினி	கேகாலை
08	கோ. செந்தூரன்	திருகோணமைலை
09	திருமதி. வி.அருளானந்தி	அன்புபுழிபுரம், திருகோணமைலை
10	வி.குணபாலா	திருகோணமைலை
11	செ.ஞானராசா	அன்புபுழிபுரம், திருகோணமைலை
12	தாமரைத்தீவான்	திருகோணமைலை
13	கோ.தர்ஷினி	வீரோதபநகர், திருகோணமைலை
14	வே.சசிகலா	வீரோதபநகர், திருகோணமைலை
15	க.போகாநந்தன்	திருகோணமைலை
16	ப.விமலரதி	திருகோணமைலை
17	எஸ். கமலகாந்தன்	திருகோணமைலை
18	வீரா.வீரகுமார்	யாழ்ப்பாணம்
19	க.கிருஷ்ணவேணி	நிலாவெளி, திருகோணமைலை
20	எம்.எச்.அகம்ட் ரூமி	பேருல

21	சம்பூர்.எம்.வெள்ளாபுரன்	திருகோணமலை
22	செல்லிதாசன்	திருகோணமலை
23	க.அன்பழகன்	திருகோணமலை
24	ப.மனோஞ்சனி	அலஸ்தோட்டம், திருகோணமலை
25	விஷ்ணுத்திரன்	திருகோணமலை
26	எம்.ரி.எம்.யூனஸ்	காத்தாங்குடி
27	சி.ரி.சவுந்தி	அல்வாய்
28	சி.வெ.துரைராஜா	திருகோணமலை
29	ஜே.பதிவெளி	திருகோணமலை
30	ஆர்த்திகா விஜயலிங்கம்	திருகோணமலை
31	பி.கௌரிசங்கர்	திருகோணமலை
32	வே.ஜெயசுந்தன்	திருகோணமலை
33	மனோபற்குணம்	திருகோணமலை
34	வை.கமலநாதன்	ரித்தியபுரி, திருகோணமலை
35	ம.உதயகுமார்	திருகோணமலை
36	வி.தமிழரசி	திருகோணமலை
37	பிரம்மியா கிருபநாதன்	மட்டக்களப்பு
38	துஸாந்தி பரமநாதன்	திருகோணமலை
39	க.வினுசியா	விராதுபநகர், திருகோணமலை
40	க.லோகநாதன்	அக்கரைப்பற்று
41	இ.வினோதினி	வெளிபா கஸ்கல்லூரி

42	திக்கவல் தர்மு	மட்டக்களப்பு
43	கன்னிமுத்து வெல்லுதியான்	எருவில் மட்டக்களப்பு
44	தசகுந்தலா	அலங்கேணி
45	சுரை எட்டே	அன்புழிபுரம், திருகோணமலை
46	சுந்தரி சதாசிவம்	யிருசவில்
47	கலா விஸ்வநாதன்	கொழும்பு
48	திருமதி.ச.இராமநாதன்	அன்புழிபுரம், திருகோணமலை
49	ஆர்.கே.புலப்.ராஜ்	இறக்குவாணை
50	வேலிஜேந்திரன்	அலங்கேணி
51	திருமதி. ஜே. ரெஜினா	திருகோணமலை
52	கருந்தேவன்	வெளியா
53	இ.ரெக்ஸ் மெண்டர்கோவ்	களுவாஞ்சிக் குடி
54	சுதர்ஷினி	வெளியா கல் கல்லூரி
55	வி.புருஷோத்தமன்	திருகோணமலை
56	தி.காயத்திரி	வெளியா கல் கல்லூரி 2008
57	செ.சுதர்சன்	பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
58	இபனு ஏக்ய்	கிண்ணியா
59	இ.மு.முஜீப்	மென்மைமணல், கிண்ணியா
60	திருமதி.சு.கோகிலாணி	திருகோணமலை
61	இ.ஜே.அமலி	மன்னார்
62	ஜெயா தரிழினி	திருகோணமலை

63	சண்முகம் சிவசுமார்	கொட்டகலை
64	ஜே.பிரோஸ்கான்	கிண்ணியா
65	கே.எஸ்.கணேசுமூர்த்தி	பெரியபேரத்தீவு
66	எஸ் குபிலி	வெணியா.கல் கல்லூரி
67	கே.ஆர்.திருத்தவராஜா	அல்வாய் (யாழ்)
68	எஸ்.வசந்தன்	மட்டக்களப்பு
69	அலெக்ஸ் பரந்தாமன்	புத்தகுடிபுருப்பு (வன்னி)
70	ஏ.நஸ்புல்லாஹ்	கிண்ணியா
71	ஜே.ஜே.யுகிறிஸ்தோ	வெணியா.கல் கல்லூரி
72	ச.மணிசேகரன்	மட்டக்களப்பு
73	ம.விஷ்ணுசுமார்	திருகோணமலை
74	கௌரி மோகன தாசினி	ஆலங்கேணி, கிழக்கு
75	செ.கணேசன்	அல்வாய் (யாழ்)
76	க.சின்னராஜன்	அல்வாய் வடக்கு (யாழ்)
77	இ.இராஜேஸ்கண்ணன்	வெதிரி (யாழ்)
78	வி.ஜே.யசுரந்தன்	திருகோணமலை
79	சி.டி.ரோசினி	திருகோணமலை
80	வி.முரீசுந்	திருகோணமலை
81	ஞானா யோகேஸ்வரன்	திருகோணமலை
82	சோ.பத்மநாதன் (மொ.பெய்ப்பு)	யாழ்ப்பாணம்
83	எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம் (இதுமாதிரியர்)	திருகோணமலை.

84	சபா ஜெயராசா	
85	அகௌரிதாசன்	ஆலங்கேணி
86	இ.எஸ். விமலராணி	பெபுசுல்கல்.2008
87	சி.மார்க்கண்டு	தும்பணா (பருத்தித்துறை)
88	ந. விஜயலிங்கம்	திருகோணமலை
89	சிபான் மொஹமட் அசாத்	திருகோணமலை
90	புசல்லாபை கணபதி	புசல்லாபை
91	கு.புவன்	திருகோணமலை
92	பெரிய ஐங்கரன்	
93	மேரி ஜென்சி பிரான்சிஸ்	வெங்கியா
94	மன்னா அபுதன்	
95	அன்பா நார்தீன்	திருகோணமலை
96	ஏ.ஆர்.நாசர்	கந்தளாய்
97	சி.குமாரலிங்கம்	கொழும்பு
98	பரா. ரமேஷ்	புலோலி
99	இதயாந்தேவரி	அலஸ்தோட்டம், திருகோணமலை
100	வாகரை வாணன்	மட்டக்களப்பு
101	நா.விஸ்வா	கொம்பாந்துறை (மட்டக்களப்பு)
102	சைலண்டா மகாதேவன்	அழைத்திரேவியா
103	எம்.பி.அன்வர்	காத்தான்குடி
104	கண கிருஷ்ணராஜன்	வதிரி

105	ந.வினோதன்	மிருகவில்
106	லோ.ஜெயப்பிரதா	வரோதயநகர் (திருகோணமலை)
107	த.ஜீவராஜ்	திருகோணமலை
108	சீனா உதயகுமார்	சுமரபாகு (வல்லெட்டித்துறை)
109	க.தர்ஷினி	வெலியா க.க.2008
110	சி.ரவீந்திரன்	வதிரி
111	தீபச்செல்வன்	
112	த.ஜெயசீலன்	நல்லூர்
113	சே. ஜெயபியான்	அக்கரைப்பத்தணை (நுவரெலியா)
114	ம.ராஜகுமார்	வெலியா க.க. 2008
115	டிகதாசினி	செங்கவடி , மட்டக்களப்பு
116	றிமலா முஹம்மத்	கெலிகம
117	எச்.எப்.றிஸ்னா	தியத்தலாவ
118	துவாகுர்ன்	அல்வாய்
119	தமிழ்நேசன்	மன்னார்
120	ர.பிரேம்சுரேஷ்	தென்னிந்தியா
121	கலைமகள்	மட்டக்களப்பு
122	ஏழாலைவாணி	
123	க.கதாசன்	பருத்தித்துறை
124	கவின்கள்	மட்டக்களப்பு
125	வனஜா நடராஜா	கொழும்பு

126	ஆனந்தன்	தம்பனா
127	சி.சிவசேகரம்	
128	ஜெனித்தா போகன்	மட்டக்களப்பு
129	உபுதிதர்	மாவனல்ல
130	ஏ.ஆர்.நவாஸ்	கெழியா க.க.(2009)
131	ச.ஜெயபாலன்	நெடுந்தீவு
132	திருமதி.எஸ்பாயிஸா அலி	கிண்ணியா
133	ஜின்னா வரிபுத்தின்	
134	வேல்நந்தன்	புலோலி
135	புலிசக்கிதி	பெரியநீலவண்ணை
136	எஸ்புளியானந்தன்	மண்டுர்
137	உபமாதாராஜாடணம்	திருகோணமலை
138	கபானா முணாஸ்	மூதூர்
139	வி.முகிலன்	நெடுந்தீவு
140	எம்.எஸ்பாவூரா	பகூணா
141	மேரிஜென்சி பிரான்சிஸ்	கெழியா
142	மன்னார் அமுதன்	
143	ஜெயாழ்வி	திருகோணமலை
144	ரி.புனிதா	நாவலம்பிட்டி
145	ஆர்.பாலகிருஷ்ணன்	மாத்தளை
146	கசவண்ணராஜா	கெடிகல்சல்லூரி (விரிவுநாயாளர்)

147	ஏ.ஸி.இன்பாஸெக்வை	சம்பாந்தறை
148	நீலபாலன்	பெலிட
149	எஸ்.முத்துரான்	மட்டக்களப்பு
150	மண்டு தேசிகள்	
151	உதயாமுரி	பாலைபுற்று
152	தி.சிவதர்சினி	தூய்மை
153	மூ.ஆ.சுமன்	வல்லை
154	சி.விமலசுந்தன்	திருகோணமலை
155	அக்.போபி	அல்வாய்
156	தீபசுந்தன்	திருகோணமலை
157	சுஜினி முறும்தத்	பேருடை
158	நல்லை அமிழ்தன்	
159	செற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன்	
160	குரஜீபன்	யாழ்ப்பாணம்
161	உடப்புர் வீரசோக்கன்	
162	கணபதிவீரசிங்கம்	வதிரி
163	மரியதாஸ் ஜெயவதனி	திருகோணமலை
164	கோபிரமணன்	நிலாவேரி
165	வைசாரங்கன்	
166	ஆரையுர்த்தாமரை	மட்டக்களப்பு
167	மலேசியா குணநாதன்	மலேசியா

168	நாச்சிக்குபா சகி	
169	மட்டுவில் ஞானக்குமாரன்	
170	செ.மகேஷ்	நெடுந்தீவு
171	என்புறஷ்மி	கலாவேவ
172	நீ.பி.அருளானந்தம்	கொழும்பு
173	ஏறாவூர் அணைத்தர்	
174	பொன் சகந்தன்	நெல்லையடி
175	சண்முகம் சிவசுமார்	கொட்டகல்
176	எம்.எம்.அபி அக்பர்	கிண்ணியா
177	கலையேகம்	முதூர்
178	என்சந்திரசேகரன்	ரத்தினாட்டை
179	ஏ.திக்கபால்	தர்க்காநகர்
180	அன்புநிலா	திருகோணமலை (அக்கணையற்று)
181	கே.எஸ்.சந்திரசேகர்	லுக்களை
182	சோ. சிவகலை	கிளிநொச்சி
183	ராஜேந்திரன்	வெளியா
184	அ.அசனார்	திருகோணமலை
185	பிரான்ஸ் நிம்மி	
186	எஸ்கே.விமலன்	திருகோணமலை
187	ரி.மேகராஜ்	மட்டக்களப்பு

பயில்களம்

188	ம.கம்ஷி	ஷஷ்/ஸைஷ்பிரகாச மகனீ கல்லூரி 2008
189	ம.மபுரதன்	தி/இந்துக்கல்லூரி
190	எஸ்சயந்தன்	தி/சென்ஜோசப் கல்லூரி
191	யோ.தேனுஷா	தி/செல்வநாயகபுரம் இ.ம.வி
192	யூசபியா	தி/அல்ஹம்ரா முமவி
193	கணேசமுர்த்தி வினு	மட/ வின்கன் தேசிய பாடசாலை
194	ஜே யதுகுலன்	தி/இந்துக்கல்லூரி
195	ச.சுஜி	தி/செல்வநாயகபுரம் இ.ம.வி
196	நடயாழினி	யா/கொடியாமம் திருநாவுக்கரசு ம.வி
197	எஸ்.சுமஷா	தி/உஷ்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
198	அ.நோப்பபூட்	கல்முனை கார்மேல் பாத்தியா கல்லூரி
199	ர.ஜோயஸ் ஜஜரஸ்	கல்முனை கார்மேல் பாத்தியா கல்லூரி
200	தி.பவத்ரன்	தி/உஷ்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
201	எஸ்.மதிவதனி	தி/செல்வநாயகபுரம் இ.ம.வி
202	ந.சசிசுமார்	நுவ/அக்கரப்பத்தன் த.ம.வி
203	என்.சாமிலன்	யா/நெல்லியடி ம.ம.வி
204	சுகார்த்தியன்	ஷஷ்/யா விபுலானந்தா கல்லூரி
205	ஏ.நிரோஷா	கல்முனை கார்மேல் பாத்தியா
206	ஜேசுண்யா	தி/உஷ்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி

வன்மம்

எழுத முடியவில்லை
வெளி உலகு
திறந்திருக்கும் யன்னல்
குழவும் நெருக்கும்
ஆழ் துயரம்
முடிவுற முடிவுற
பிறிதொன்றென
முகிழும் சோகம்

நீரில் அமிழா
தக்கையென
மேலெழும் வன்மம்
எல்லை
தேடும்
சலியா மனத்துணிபு
இதைத் தவிர
வேறெதை எழுத
வேறெதைத்தான் எழுத

நந்தினி சேவியர்

காகிதப் புலர்வு

இந்தக்கூட்டின் இயக்கம்
உயிர்ப்பின் உயிர்ப்பு
உயிர்ப்புக்கு முதல் ஒரு
மெய்ப்பாடு புலப்படாது
புலப்படும்
நெய்யுருக்கும் நெருப்பு
நீர்த்துளியில் சுடர்விடும்
கார்முகில்கள் அனல் வீசி
பயிர் வளர்க்கும்
மண் ஊற்றுச் சொரிய
புதைபொருள் வெளிவரும்
கண் இமைக்குள்
பொழுது புலரும்

எண்ணப்பொறி
முற்கால் இருப்பை
தன் வரிக்குள் அடக்கும்

நீயும் நானும்
முகம்மாறி நடப்போம்
ஆண்மகவு ஈன
சிலுவை சுமப்பாள் பெண்

தம்பி தில்லைமுகிலன்

சுவாச வாழ்விடு

நீ! நீயாக இருக்க
விரும்புகிறாயா?
அவனையும் அவனாக
இருக்கவிடு

நேற்றுவரை
நேசத்திற்கு உரியவன்
இன்று முதல் மோசமா?
இதுவும் உலக நியதி

நாளை மீண்டும்
அவன் நண்பனாகலாம்
குற்றம் பார்ப்பின்
சுற்றம் எங்கே?

இன்னா செய்தார்க்கு
இனியவை செய்ய
சொன்ன வள்ளுவரை
இந்நாளில் நினை

பூவும் பொட்டும்
புன்னகையும்
அவளுக்கும் அவசியம்
எனவே
அவனை வாழவிடு!

- தமிழ் வாசன் -

செ.ஞானராசா

உயிர்ப்பிணம்

கண்ணை விரித்தும்
வாயைக்குவித்தும்
மேனியை எரிக்கும்
சூரியனின் உச்ச தரிசனத்தின்
நிழல் அறுந்து போய்
பின் நீளுகின்ற பிற்சாய்வில்....

உடலைச் சரித்தேன்
உண்ட களைப்பினாலும்
இமைகள் மூடிய
சூக்கும நிலையில்
முகத்திலும் உடலிலும்
மற்றைய அவையங்களிலும்.....

ஒன்றிரண்டு என
ஆரம்பித்து ஏறுவரிசையில்
வந்தமர்ந்தன அவைகள்
காதிற் புகுந்து சிறகடித்தும்
வாயில் மோப்பம் பிடித்தும்
ஏதோ ஆராய்ச்சியில்
அவைகள்..

புலன்கள் அடங்கிய
பிணமான பின் தான்
இவைகளின் பிரவேசம்
இருக்குமென்பதே இயல்பானது
இ.....து என்ன இயல்பு?
மாறாய் நான் பிணமானேனோ?

இல்லையே கைகள்
அசைக்கின்றன
மொய்தலை உணர்கிறேன்.
இன்னும் உயிருடன் நான்
அப்படியானால்
அவைகள் தமக்கான
இயல்புடன் இருக்கவில்லை
அல்லது நான் உயிர்ப்பிணம்.

வி குணபாலா

கனவுகளுக்கு ஒரு மடல்

காவலனாய் நீயும்
காலம் முழுமையும் - என்னை
காத்திடுவாய் என்றே
கழுத்தில் வாங்கினேன் தாலி

வளமாக நாமும்
விதமாக வாழ்ந்திட
வேண்டுமென்றீர் ரொக்கம்
தயங்காமல் என்னை
வெளிநாடு அனுப்பினீர்!
மறுக்காமல் நானும்
தேசம் விட்டு வந்தேன்

ஓடாய்த் தேய்ந்து
ஒரு மனிதனாய் நானும்
அனுப்பும் பணத்தையிங்கு
அஞ்சாமல் அழித்திடுதல்
முறைதானோ? கூறும்.

கண்ணீர் சிந்தி
கண்காணாத் தேசத்தில்
கடுமையாய் உழைத்தும்
மிஞ்சியது ஏது?

குடிபோதை
குடியைக் கெடுக்குமென்று
குழந்தை கூட அறியும்
அறியாமல் நீயும்
அழிப்பது நியாயமா?

அர்த்தமில்லாக் கனவுகளாய்
என் வாழ்வும்
அஸ்தமித்து விடுமோ?
பதில் சொல்வாய்
பாதகனே!

அருளானந்தி விஜயராஜ்
அன்புலாபிபுரம்

சிவன் சிவன்

ஆதியில் வந்ததாய் சொல்லுகிறோம், ஆனால்
அவர்கள் செவ்வாயில் ஆய்வு செய்வார்!
போது மடா எங்கள் ஏழு செவ்வாய்க் கவர்
போகட்டும் பெட்டியில் பார்த்திருவோம்!

எந்தப் பொருளை எடுத்தாலும் அதை
எம்மவர் கண்டு பிடித்ததில்லை!
அந்த மொழிப்படி அவன் இல்லாமலே
அணுவும் இங்கே அசைந்திருமோ?

மின்னொளியா - ஒலிப்பெட்டியா - காட்சியா
மேலாம் மருத்துவ ஆய்வுகளா?
தன்னிகரில்லாத ஊர்திகளா பெரும்
சண்டையில் வெல்லும் கருவிகளா?

ஏவுகணைகளா - செய்மதியா - கோலால்
எழுதும் தாள்களா அச்சுமா?
சாலையும் வெல்லும் படிமங்களா - உயிர்
தன்னைப் படைக்கும் இறைமைகளா?

எல்லாம் அவன் செயல் என்பதே உண்மையாம்
எம்மவர் வாளுடன் நின்று விட்டார்!
பொல்லாக் கருவிகள் கண்டிருந்தால் செவ்வாய்
போயிருப்போம் - அவர் பார்த்திருப்பார்.

விண்ணில் மறுமையில் வாழ்ந்திடவே யாமும்
வேண்டிய திம்மையில் செய்திருவோம்
மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ்ந்து நலம் செய்து
மடியும் சிந்தனை என்று வரும்?

தெய்வமும், கோயிலும், சிற்பமும். ஓவியமும்
சேரிசை, கூத்துமே செய்ததல்லாமல்
உய்யும்படி ஒருநாடு அரசென
ஒன்றும் இதுவரை சொந்தமில்லை!

ஆதியர் போலவே இன்று மிருக்கிறோம்
அணுவளவும் முன் னேற்றமில்லை
சாதிகள் - சாமிகள் - சமயக்கலப்புக்கள்
சாத்திரங்கள் எல்லாம் போயினவோ?

- தாமரைத்தீவான்

மக்கள் பார்வை

சமாதானப் பாதை திறந்தாலும் ..
திறவாமலும்...
நாட்டைவிட்டகலா யுத்த மேகங்கள்
ரொக்கட்டைவிட வேகமாய்
உயரும் வாழ்க்கைச் செலவுகள்

இனவாத ஜீவாலையில்
மனிதவெள்ளம்
ஏ 9 பாதை திறந்தாலும்
திறவாமலும்...
இவைகள் பற்றி அவர்களுக்கென்ன
கவலை

முகம் கொடுக்காத உள்நாட்டுப்
பிரச்சினைகள்
இதனால் மௌனித்து மரணித்துப்
போன
மனித இதயங்கள்

விண் அலை தொ(ல்)லை தரும்
கிரிக்கட் வர்ணனையில்
மூழ்கும் ஒரு தாழ்வு நிலை -
இருந்தும் என்ன
ஓவர் - விக்டட் - ரன் -
எல்பீடபிள்யூ - ஸ்கோர்
இவைகளிலேதான் மக்கள் பார்வை

கோவை அன்சார் -
கொழும்பு -

எனக்குள் நீ

நான் எழுதிய முதல் கவிதை
உன் பெயர்!
நான் வீழ்ந்த முதல் தோல்வி
உன் புன்னகை!
நான் தனிமையில் இருப்பதாய்
எல்லோரும் உணர்கிறார்கள்
என்னுள் புதைந்துள்ள
உன்னை அறியாமல்
இருபது வருடம்

உன்னோடிருந்தும்
உன் வைராக்கிய இதயத்தை
அறியாமல் என் காதல்
உன் பார்வை வீச்சில்
நான் அதிர்ந்து போய்.....
ஆயிரம் முறை அலைகிறேன்
உன் கவாசக் காற்றுக்காய்
புரட்டிப்பார்!
எதை வைத்திருக்கிறாய்!
நான் காதல் கொள்ள?
என் இதயம் நடுவீதியில்
அநாதையாய்!
என் பயணத்தில் நடைபோட்டபடி
தோல்வியை உணர்ந்து
என் மனதிற்குள்

சிரிக்கும் உன் முகம்
ஆறுதலாய்

எம்.எச்.அஹமட்ருமி -

பேருவளை

சுருகாட்டில் துடிக்கும் இதயம்

சொந்த உறவுகளையும்
சொத்து சுகங்களையும்
பாதிபிலே அதுவும் வீதியிலே

பரிதவிக்க விட்டுச் சென்று
பாவழி தாண்டிச் சென்று
மோட்சமின்றி பாசம்
ஒன்றால் துடிக்கும்

பாவப்பட்ட ஆத்மாவின்
பரிவு மிக்க அவலக்குரல்
நிசப்தமெல்லாம் நிலைகுலைய

நிலவின் கண்ணில் நீர் வடிய
மண்ணுக்குள் மறைந்த
இதயம் மறுபடியும்
துடிக்கிறது.

துஷாந்தி பரமநாதன்

தனித்தான உடன்பாடுகள்

எனக்குன் மீதான எந்தவொரு
உடன்பாடுகளும்மில்லை

உன்மொழி என்னில்
சிறுமயிரைத்தானும்
உதிர்த்தாது உறுதியாக்காது
சிரைக்காது செப்பனிடாது

சிலவேளை
உன்னிலும் அதுவாகவே!
உனக்கான தனித்துவமுண்டு - அது
எனக்கும் கூட உனதான

முன்மொழிவுகளை முன்னிறுத்த
எனக்கும் உனக்கும் முன்னாகவொரு
பெருவெளி
அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது
நம்மால்!

அதிலெதையும் விட்டுச்செல்ல
உனக்குரித்துண்டு! - அது
எனக்கும் கூட

அதிலெதையேனும்
மாற்றஞ்செய்யவும் மறுப்பேதுமில்லை
எவருக்கும்
ஆனாலும்.....

எனக்குன்மீதான எந்தவொரு
உடன்பாடுகளும்மில்லை
தனித்தாக

சம்பூர். எம். வதனகுபன்

நலம் படுமோ?

நேற்றைய பொழுது
இருண்டு கிடந்தது
நேற்றைவரை நடந்தவை
காற்றுடன் கரைந்தது
இன்றைக்கு அமைதியாய்
வானம் விடிந்தது - எனினும்

புனிதம் தொலைந்தது
மனிதம் செத்தது
கரகமாடியது துவேசம்
நரகமாகியது நகரம்
கடலைநோக்கி பாடைகள்
நிறையவே களவேள்விகள்
இனபூதங்கள் ஆடிய கூத்தினை
அரசியல் பிழைத்தோர் நன்றாய்
அரங்கில் கண்டு களித்தனர்
அதிலும் இலாபம் தேடினர்
காமினி, அப்துல், கார்த்திகேசு
கோர்த்திருந்த கைகள் தனித்தன
நாளைய பொழுதும்
இப்படித்தானோ?
களம் புகுமா?
இல்லை நலம் படுமோ?

**கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேள்,
வவுனியா**

தாவும் குரங்கு

அதிகாலையிலே
மதி நிறத்தினிலே - ஒரு
ரதியைக் கண்டேன்

அவள் அழகே உருவானவள்
பிரபஞ்சத்தில்
அழகுப் பஞ்சம் அழிப்பவள்
கண்ணழகு தனி
மௌன மொழி
இடை - மதுக்கடை
அவ்வேளை
அம்மா அழைத்தாள்
போய் வந்து பார்த்தேன்

பருவப் பெண்ணாக இருந்தவள்
பருத்துப் போன மாயமென்ன
எப்பவும் அப்படித்தான்
மனித மனமும் முகிற் சிலையும்

- வி.புருஷோத்தமன்

பொதுவில் வைத்தா?

இராகவா என்றொரு குரல்
இராமனிடம் இருந்து : உடன்
புறப்படு என்றொரு ஒலி
சீதையிடம் இருந்து!

ஏகாமல் நீ இருந்தால் என்னை
அடையவா ஈங்குள்ளாய்?
சீதை கேட்டாள் நாணமின்றி,
நளினமின்றிக் காப்பியத்தில்!

இராமனே என்னைக் கடிதெனக்
காதலி என்றொரு குரல்!
சூர்ப்பனகை சொன்னாள், நாணமோ
வெட்கமோ, ஏதுமின்றி,

கண்ணகி எரித்தாள் மதுரையை:
அந்த நாள் கோபப்பட்டாள்:
எரித்தாள், மீண்டாள், எதற்கும்
நாணப்பட்டாளில்லை

பாலியல் வேகம் கணவனுக்கு
கூடையில் சுமந்தாள், கணவனை
ஏட்டில் உள்ள இக்கதைக்காய்
நளாயினி நாணப்படவில்லை

பொன்னுக்காக விலை போன மாதவி
என்றுமே நாணமடையவில்லை
கானல் வரிப்பாட்டை கன்னம் வைத்தால்
வருவது சந்தேகமே நாணமில்லை,

நாணம் என்றொரு நற்குணம்
பாணம் போன்று பிடித்ததே கோவலர்க்கு
சலம் புணர் கொள்கைச் சலதியொடு
ஆடிய காலை நாணப்படுவதாகக்
கோவலன் சொன்னது
நாணம் என்பதைப்
பொதுவில் வைத்தா?

திக்கவயல். தர்மு

குரைகடலோரம்

இயற்கையின் எழிலானது
எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றது
திரிகோண வடிவிலுள்ள
மலையின் கண்ணே
எழில் தவழும் கடலோரமெங்கும்
ஒரே நிசப்தம்
கடலோரத்தில் காற்று
வாங்கலாமென
கருதிக் கலந்து கொள்வார்
கணக்கற்றோர் அன்று
கடற்கரைக்குச் சென்றுவிட்டால்
காவலர்கள் குறிக்குத் தப்ப
முடியாது
என்று ஒதுங்கி இருப்போர் இன்று
கடல் தரிசனத்திலோ
கற்பனை சிறகடிக்கும்
கவலைகள் மறந்துவிடும்,
கணக்கற்ற மகிழ்ச்சி
அலையானது மீண்டும் மீண்டும்
கரையைத் தேடுகின்றது
மனிதர்களோ மீண்டும் மீண்டும்
முடிவைத் தேடுகின்றனர்
கரையை மனிதர்களால்
காண முடியவில்லை
மீனவத் தொழிலுக்கு மிகையான
கட்டுப்பாடுகள் இன்று
காலத்தின் அறுவடையில்லாமல்
கரையோர முயலுகின்ற மீன்கள்
எவை எவை எப்போது
நடக்குமோ
அவை அவை அப்போது
நடக்கவில்லை
கலாச்சாரம் சுழலுகின்றது
மனித வாழ்வின் அவலம் மட்டும்
சுழலவில்லை ஏனோ?
என்று தீரும் இந்த அவல
நிலைமை
இறைவா! புதில் தருவாயோ?

திருமதி சரோஜா இராமநாதன்

திரை விலகியபோது

உந்தன் முதலாலித்துவத்திற்குள்
முடங்கிப் போய்
முச்சுத் திணறுகிறது
எந்தன் சமதர்மம்.
என்னால் நிமிர முடியவில்லை
முரட்டுத்தனங்களும்
முர்க்கத் தனங்களும்
உனக்கான விலாசங்கள்.
இதுவே உன் சுயம்.
நீ காட்டியதும்
நான் நம்பியதும்
போலி முகவரி
என்பதே நிஜம்

ஆதிக்கம் செய்வதே
தகுதியென நம்புகிறாய்
உன் விதிப்புக்களே
என் விருப்பங்களாக
வேண்டுமெனில்
ஏன் என் வெறுப்புக்கள்
உன் விருப்பங்களாக?

இணங்கிப் போக
இதுவொன்றும் நியதியல்ல
சமத்துவத்துக்கு சம்மதி
அன்றேல்
மறுமணத்தை பரிசீலி!

தி.காயத்திரி வவு/தே.க.கல்லூரி

இத்தொகுப்பில் தரப்பட்டிருக்கும்
கவிதைகள் முதல் ஆறு(06)
வரையிலான இதழ்களிலிருந்து
எடுக்கப்பட்டவையாகும்.

ஆசிரியர்

தெருக்குரல்

1. ஈனம் புரிந்தேனும் இன்பம் நுகர வேண்டுவார்க்கு
மானம் மரியாதையும் வேண்டுமாம்
2. கட்டிய மனைவியிடம் நற்சான்று பெற்ற
கெட்டிக்கார மேதை எங்குமில்
3. அவதானம் நிதானம் மனிதாபிமானம் பிரதானமானால்
அவமானம் ஒருநாளும் இல்
4. கற்றதனால் ஆய பயனென் நோயுற்று
குற்றப்பட்டு வீழ்வா ரெனின்
5. அதிகாலையில் கூவிய சேவல் மதியம்
கொதி சட்டியில் கிடந்து தீவதோ

கூசை எட்வேட், அன்புபுலிபுரம்.

சுளிப்பா.....

நாளைகளின் நாளைக்காய்
நப்பாசைகள்
மனித மனம்

அற்ப சீவனுள்ளும்
அழகிய சிற்பம்
புற்று

வரியில் மட்டுமா மொழி
ஒலி இல்லாததும் மொழி
விழிகள்

நிதர்சனமில்லை
நேற்றை தீர்ப்புக்களுக்கு
'கட்சி தாவல்'

பூமித்தாயுக்கா பொறுமை
யார் சொன்னது?
'பூகம்பம்'

என். சந்திரசேகரன், இரத்தோட்டை

சுளிப்பா.....

பெரும்பான்மையின் துக்கம்
சிறுபான்மையின் சமாதானம்
கொடி வெள்ளை

அர்ச்சகர் பிழைப்பு
அடியவர் உயிர்ப்பு
அர்ச்சனை

ஏழையின் நிர்ப்பந்தம்
பணமியின் சுரண்டல்
சீதனம்

- செல்லக்குட்டி கணேசன்.
அல்வாய்

விவள்ளைத் தூள் ஒன்று விதவையாகிது....?

அறிவுத் தேடல்
அரசியற் களங்கள்
சிந்தனையைத் தூண்டும்
சின்னஞ்சிறு தகவல்கள்
உன் பேனா சிந்திய துளிகள்!

ஒத்துப்போன
தாளுக்கு,
ஒவ்வாமையாகியது
மை!
சிதறிய எழுத்துக்கள்
திரட்சியாக்கப் பட்டபோது
வரட்சியாய் போனது
பேனா.

பத்திரிகையாளன்
பக்கஞ்சாராமல் எழுத
“பயங்கரவாதி” என்ற
முத்திரையுடன்
கொலைக் களத்தில்
கயிறுறுந்த கழுத்துடன்....

உயிர் குடிக்கும்
உலோகமாய்ப் போனது
உன் பேனா!
அன்றிலிருந்து விதவையாகிப்
போனது
அந்த வெள்ளைத்தாள்!

ம.புவினக்ஷி,
பெரிய நீலாவணை

நினைவுகள்

கடலலை கரைமோதி
பனையோலை சரசரக்க
காற்றுக்காக காத்திருந்து
பட்டம் விட்ட

ஊரில் தெருக்களெல்லாம் - எம்
மிதி வாங்கிய வண்டி அதுவே
எம் மோட்டார் வண்டியென
ஆனந்தமாய் பறந்து

மாலை நேர மைதானத்தில்
சூடிக்குலாவிய நண்பர்களோடு
சாலையோரமாய் போனவளை
ஆடிக்கேலி செய்ததும் - அதை
பார்த்தவர்கள் கூறியதும்
அடித்தாரே ஓர் அடி அப்பா

இன்னும் நினைக்கிறேன் - அவ்
இன்பங்கள் நம்முடில் தான்

- சி.ரி.சவுந்தி, அல்வாய்

யார் அநாதை

அன்பினை அறியாது
ஆதரவற்று அலைபவன் தான்
அநாதையா....? - இல்லை

வேதனையே நிதர்சனமாக்கி
வேலையற்றுத் திரிபவன்தான்
அநாதையா.....?

போக்கிடமே இல்லாது
போக்கிரியாய்த் திரிபவன்தான்
அநாதையா.....?

வளங்கள் பல இருந்தும்
வாழ்வை வெறுப்பவன்தான்
அநாதையா....?

யார் அநாதை.....?
யாரதை அறிவார்.....?

வெண்ணிலா

ஊரநியாத் தேவதைகள்

பனை யென்னும்
குதிரை அரசர்கள்
வரிசையாய் நிற்கும்
கிராமத்து புல்வெளியில்

காற்றும் மழையும்
சோளாகமும் சனாமியும்
நேற்று பிறந்த கதையன்று

நலம் விட்டு ஓடும்
வானத்துப் பழங்கள்
தெருவோரம் போகையில்
ஊரநியாத் தேவதைகள்
தாலாட்டுப் பாடின

எறும்புகள் முடிசூறும்

இந்த மழை என்றும் தொடரும்
வானத்துச் சங்கிலி
முந்தை இருப்பை
முனைப்புடன் மாற்றும்
சின்னஞ்சிறிய
சிற்றெறும்புக் கூட்டம்

வெறும் கடதாசிப் பந்துகள்
அல்ல
எங்கள் கிராமத்து எறும்புகள்

“எறும்புகள் முடிசூறும்
காலம் வரும்” என்றாள்
எங்களுள் பாட்டி.

சபா ஜெயராசா

நகர்ந்து நூலால்

நீண்ட நாட்களின் பின்
உன்னைச் சந்தித்தேன்
வந்து கொண்டிருந்த
பேருந்தில் நீ.....
சென்று கொண்டிருந்த
பேருந்தில் நான்.....

பேசிக்கொள்ள முடியாத
இடைவெளியில்.....
இரண்டும் தரித்தன
இரண்டே இரண்டு நிமிடம்
கண்கள் பேசிக் கொள்ளத்
துடித்தன
நானிருந்த பேருந்து
நகர்வது போல் இருந்தது
ஆனால்.....
நகர்ந்து கொண்டது
நயிருந்த பேருந்து தான்

சி.மார்க்கண்டு , மாவன்னா

— தும்பளை

கவிப்பு

நித்திய கல்யாணியாய்
நாளும் எம்மிதயம்
மலராதோ.....
அதிஸ்டம்
இன்னும் ஒரு பொழுதின்
தரிசனம்
நாளையும்
முற்றத்து மல்லிகை பூக்கும்
ஆனால்
மலர்களைப் பார்ப்போமா?
நிலையான கேள்வி அது
வாழ்க்கை சுமைகள்
தழைத்து கிளை பரப்பித்
தவிக்கிறது
அலுத்துப்போன மனங்கள்
இலுப்பை மர
வெளவால்களாய்
அந்தரத்தில்

அல்வையூர் -

கே.ஆர். திருத்துவராஜா

என்னை சொல்லும்

காலையின் வரவு தன்னை
கதிரவன் கிரணம் சொல்லும்
வாலையின் வயது தன்னை
வனப்புறு பருவம் சொல்லும்
காளையின் வாலிபத்தை
கருவெனும் மீசை சொல்லும்
ஏழையின் பசியைப் பற்றி
எவரது வயிறு சொல்லும்?

ஆம், மழை வரவு பற்றி
அணைந்திடும் விண்மீன்

சொல்லும்
ஆம்பலின் மலாவைப் பற்றி
அம்மதி வரவு சொல்லும்
காம்புண் உறுதி பற்றி
காற்றதன் சீற்றம் சொல்லும்
ஏழைகள் பசியைப் பற்றி
எவரது வயிறு சொல்லும்?

கட்சிகள் பெயரைப் பற்றி
கவினாறு நிறங்கள் சொல்லும்
பட்சிகள் வரவைப் பற்றி
பழஞ்செறி மரங்கள் சொல்லும்
திட்டமே இல்லார் வாழ்வை
தேசமே பழித்துச் சொல்லும்
பட்டினி கிடக்கும் ஏழை
பசியினை என்ன சொல்லும்?

நாட்டுநன் நடப்பு யாவும்
நாளிதழ் சூடாய்ச் சொல்லும்
தோட்டாவின் ஆற்றல் பற்றி
துளைபட்ட தேகம் சொல்லும்
ஆட்சியின் மகத்துவத்தை
அகதிகள் விடுதி சொல்லும்
வாட்டிடும் வறுமை ஏழை
வாழ்வினை என்ன சொல்லும்?

அ.கௌரிதாசன் -

ஆலங்கேணி கிழக்கு.

ஒரு கைதியின் கவி

நினைவு தீப்பிழம்புகளை
கக்கிக் கொண்டிருக்கும்
என் சாத்தான் இரவுகள்.....

கூப்பிய கரங்களுக்கு
விலங்கிட்டு
என் ஓலமிடலுக்கு
உத்தரவாதமில்லாமல்....

கழுத்தறுக்கப்பட்டு
குற்றுயிராய் கிடக்கும்
என் இலட்சியங்கள் எல்லாம்
கம்பிகளுக்குள்ளே.....

கல்வி காதல்
எதிர்பார்ப்பு - முற்றுமுழுதாய்
அடைதலுக்கான
காலக் கதவு தாழ்ப்பாளிட்டு...

அய்.... யோ...
கத்த நினைக்கின்ற
போதெல்லாம்
பூட்ஸ் கால்கள்
என் உதடுகளை
ஊமையாக்கி உட்கார
வைக்கின்றன!

சொல்லி விடலாம்
நிரபராதியென்று
இந்த பூட்ஸ் கால்கள் என் குரல்
வளைக்கும்
கொஞ்சம்
அவகாசம் கொடுத்தால்

புசல்லாவை கணபதி

மோனத் தவம்

மாரியம்மன் கோயிலிலே
கொடியேற்றப் பெருவிழா
இனிப் பக்தியோடு பத்து நாளும்
பகலிரவுத் திருவிழா
தேவாரம் பாடுவதற்கும்
தேர்தலில் நிற்க வேண்டும்
ஊஞ்சற் பாட்டு பாட
உபயகாரன் வரவேண்டும்
கழுதைக் குரலென்றாலும்
கற்கண்டாய் இனிக்குதென்று
கட்டியம் கூறவேண்டும்
அபிஷேகம் அலங்காரம்
ஆராதனை அத்தனையும்
அந்தமாதிரி நடைபெற
அர்ச்சகரை அனுதினமும்
பந்தம் பிடிக்க வேண்டும்
அவர் திருப்தி சொல்லும் வரை
தெட்சணைகள் வழங்க
வேண்டும்

தேர்த் திருவிழாவுக்கு
நாடறிந்த வித்துவான்கள்
நாலு கூட்டு மேளம் வரும்
தீர்த்தத்திருவிழாவுக்குத்
திக்கெட்டும் புகழ் பரப்பும்
ஐந்து கூட்டு மேளம்
ஆலயத்தில் வந்திறங்கும்
மங்கள் வாத்தியங்கள்
இசை மழையில் மூழ்கடிக்கும்
உபயகாரர் மனங்களில்
போட்டி மனப்பான்மை
முரசடிக்கும்
வேதங்கள் ஆகமங்கள்
விதிமுறைகள் இருந்தாலும்
எஜமானின் மனங்களிலே
ஊற்றெடுக்கும்
புதிய வேதங்களே
ஆலயத்தில் அரங்கேறும்
ஆன்மீக உணர்வுகளோ
அடக்கமாக அமர்ந்திருக்கும்
ஆதிக்கம் அலங்காரம்
ஆட்சியிலே கொலுவிருக்கும்
ஆண்டவனோ நிஷ்டையிலே
மோனத் தவமிருப்பான்!

வட அல்வை, க.சின்னராஜன்

சாதி எயிட்ஸ்.....!

எங்களின் தேச மண்ணில்
மனிதாபிமான மழலைகள்
மரித்துவிட்டன.....!

சுதந்திர தேவதை
மானமிழந்ததால்
தொல்லைப் பிணிகளை
எல்லை மீறவைக்கும்
வில்லைகள் விற்பனையாகின்றன

இன்று எங்கள் தேசத்தில்
யதார்த்தங்கள்
யாசிக்கின்றன.....!

சாதி 'எயிட்ஸ்'
எங்கள் தேசத்திலும் பரவியதால்
சடலங்கள் அதிகரித்துவிட்டன....!

வேதனைத் தாரகைகள்
எங்கள் விடிவானிலிருந்து
அக்கினிக் கட்டிகளாய்
விழுகின்றன.....!

இன்னலிசைகள்
எங்களின் இதயக் கஸ்ட்டில்
இடை விடாது ஒலிப்பதால்
என்றும் இடுக்கணில்.....!

எங்கள் உறவுகளெல்லாம்
உறவுகளை ஊனமாக்கியதால்
ஊற்றெடுக்கும்
உணர்வுச்சுனைகள்
அவர்களால்
அணைபோடப்படுகின்றன.....!

இரவுகளும் தனிமையிழந்து
விடிவிற்காய்
வேதனை இருளை
ஆகமமாய்
அணிந்து கொள்கிறது.....!

எம்.ரி.எம் யூனுஸ்,
காத்தான் குடி

காலை தலைகுவிதல்

காற்று நிலத்தில் கால் பதிக்கும்
காலையின் வரவு எப்போதாவது
நிகழும்

எல்லாக் காலைகள் போலவும்
அந்தக் காலை இருக்காது

நிலவுமுகம் சுமந்து
நட்சத்திரப் பூக்களோடும்
முகிற் பட்டுக்களோடும்
அந்தக் காலை பவனி வரும்

அதனை வரவேற்கக்
காத்திருக்கும்
நிம்மதிக் கோடுகளால்
நிறங்கள் கலந்த கோடுகள் கீறி
எனது தேசம்

வீரர்கள் விரைந்த வீதிகளில்
ஒளிவிரித்துச் செல்லும்
வாழ்வின் நெடிய வீதியில்
இருள் பதுங்கிய முடக்குகள்
சிரிக்க
காலை ஒன்றின்
எல்லாச் சாத்தியங்களையும்
சுமந்து
ஆக்குதலைச் செய்யும்
அழிவின் முகவரி அறியாது
அந்தக் காலை

ஆயினும் என்ன?
விதைக்கப்பட்டவர்களின்
வளவுக்குள்
செல்லும் ஒவ்வொரு தடவையும்
மனிதன் வீரனாகி
வீரன் விதையான வரலாற்றை
வாசிக்கும்
கண்ணீர் வடிக்கும்,
ஒளி நிறைத்துச் சென்ற
வரலாற்றின் முன்
ஒளி குன்றி,
அந்தக் காலையும்
வெட்கித் தலை குனியும்.

செ.சுதர்சன், பேராதனைப்
பல்கலைக்கழகம்

படிப்பினை

நிர்வாணம் விரும்பிய
புத்தன் சொன்னான்
“வாயில்லா ஜீவனை
வதைத்திடல் பாவம்
வையகத்தோரே
கொல்லாமை சீலம்”

மனிதன் வகுத்த
சட்டம் சொன்னது
“ஆடொன்று பார்க்க
மற்றொன்றை வெட்டல்
சீலம் அதுவல்ல
சிறைப்படுவீர்!”
‘இருப்பை விரும்பிய
மனிதன் சொன்னான்
“நாலு பேர் பார்க்க
நடுத்தெருவில் சுடு
படிப்பினையாகட்டும்
நெறியுடன் வாழட்டும்!!”

மனிதனைப் படைத்தவன்
மன்றாடிக் கேட்டான்
‘அறியாமல் செய்தேன் பாவி
ஆண்டவரே
மன்னிப்பீராக?’

தலைவிதி

ஊருக்குச் சென்று
ஊமையானேன்
தலைசாய்க்க இடமின்றி!
அத்திவார்க்கற்களில்
ஒரு பொழுது
நின்றபடி பார்த்தேன்
வெட்டவெளி!
ஒற்றைவழிப் பாதை தன்னில்
வழி முடிவில்!
அகதிமுகாம்
எங்கள் தலைவிதி!

வி.கௌரிசங்கர்

வதிரி.இ.இராஜேஸ்கண்ணன்

கனவுகளாய் நிறம்மாந.....

மயான பூமி

நீ விரித்த வலையில்
நான் விழுந்துவிட்டேன்
எப்போதோ.....

கைகளில் ரோஜா மலரோடு
கண்களில் கண்ணீர் மல்க
நீயோ வடக்கிலிருக்கிறாய்
நானோ இணைய முடியாதபடி
கிழக்கில் இருக்கின்றேன்
உனக்கும் சேர்த்து நானே
அழுது வடிக்கின்றேன்.

அர்த்தப் பார்வைகள்
நோக்கிக் கொள்ளலாம்
கைகோர்த்தபடியே
நிலவிலும் பேசலாம்
நடந்தவைகள் யாவும்
கனவுகளாய் நிறம்மாந
உன் பிரிவோடே
நான் வாழ்கின்றேன்
குருதி ஊற்றிலே
பிசுபிசுக்கக் காலவைத்துவிட்டு
மயானப் பேய் போல்
விரல் இடுக்குகளிலும்
உன்னைத் தேடுகின்றேன்
காதல் ஒரு சூறாவளி
மரங்களை அசைக்கும்
மலர்களையும் உதிர்க்கும்
நீயும் நானும் இணையும் போது
உலகம் பலவற்றை
இழந்திருக்கும்
ஆனால்
நாம் வரலாறு இழந்திருப்போம்

க.யோகானந்தன்,
திருகோணமலை.

செத்துப்போன பூமியில்
தினமும் செத்துக் கொண்டிருக்கும்
சுவாசிகள் நாங்கள்
இங்கே.....
விடியலுக்கும் கூட பயம்
எங்கே....
நாம் மடிந்து விடுவோமா என்று
நாம்.....
எல்லோரும் வெட்டியான்களே
தினமும் புதைகுழிகள்
நாம் செல்லும் பாதையிலே
நமக்காய் தவமிருக்கின்றன
மயான பூமியில்
மனித நடமாட்டமே இல்லை
இருந்தும் நடக்கிறோம்
நானே நாம்
புதைபடாமல் இருப்பதற்காக

எல்லைகள் தாண்டும்
எழுத்துக்கள்

என் வாழ்வின்
நிஜப் படிக்கட்டுக்களை
மறைந்தும் வெளியாயும்
காழ்ப்புணர்வு கொண்டு
நசுக்க முனையும்
உனது செயற்பாடுகளை
என் முச்சை வீச்சாக்கியது

என் எழுத்தின் வீரியத்தைக் கண்டு
ஏன் இப்படி அச்சப்படுகிறாய்?
உச்சக் கொம்பனாய் - நீ
உலா வருமிவ்வுலகில் - நான்
பிச்சைக்காரன் என்பதை
பெருமையோடு ஒப்புக்
கொள்கிறேன்
ஆயினும்
என் அடங்கா வீரியம்
ஏதோ ஒரு வடிவம் பெற்று
எல்லைகள் தாண்டிப்
பரிணமிக்கையில்
என் ஆளுமையின் சூட்சுமத்தை
அறிவாய் நீ அப்போது

அலெக்ஸ் பரந்தாமன்

சூ.யுவன்

மண்டைக்கை முடைய
மனிதனுக்கு

சிந்தி!
ஆழமாய் அழகாய்ச் சிந்தி
உன் எரிச்சல் புத்தியை
குழிதோண்டிப் புதைத்துவிடு!

நீர் ஊற்றுப் பாயும் நெஞ்சத்தில்
நீ! தீ முட்டாதே!
கன்னத்தில் சிவக்க அறை!
தனக்குத்தானே
முட்டாள் புத்தியை எண்ணி

ஏழையின் ஒரு குரல்
கேட்கிறது
ஒன்றும் தெரியாதவனாய் நடிப்பு
உனக்கு சின்னப்பூத்தி
அழிந்த மேகமாய்
உள்ளக் கிடங்கு

நக்கலாய்ச் சிரிப்பு
கானல் நீராய் வாழ்க்கை
பெரிய பெரிய ஆசைகள்
கிஞ்சித்தும் சிந்தனையில்லை
நான் என்ற அகங்காரம்
முட்டாள் தனமான முடிவுகள்
இவை இன்றைய மனிதரின்
மண்டைக் கனம்!

கவித்தாநிஜாம் - கிண்ணியா

எங்களுநர்

ஒன்று

ஆடு குட்டி ஈனும்
மரம் குட்டி போடும்
மனிதன்.....

அவை இறக்கின்றன
நிலம் குட்டி போடா
ஆனாலும்.....
இறக்கின்றன
எங்களுநர்

இரண்டு

நிலத்திற்காய்
அப்பப்போ
கிளர்ச்சி கொள்வர்

.....
.....
கணப்பொழுதில்
அது
மறைந்து போகும்
.....
.....
தொலைபேசிகள்
அலரும்
.....
கணக்கு வழக்கில்
நட்டம் தான்

ச.மணிசேகரன்-ஆரையம்பதி

நீங்களும் எழுதலாம் வெனியீடு : 01

ஷெல்லிதாசனின்
"செம்மாதாளும்பு"

விலை : 200.00

நீங்களும் எழுதலாம் வெனியீடு 80

இங்கிருந்தே

இங்கிருந்தே... ஆரம்பிக்கும் என்
ஒவ்வொரு நகர்வும்
என்னைச்சுற்றியுள்.....

என்கால்கள்
வரையறைக்குள் வளைந்துவர
கட்டப்பட்டுள்ளதாய்
உணர்கிறேன்
கைகளை அசைத்து
பறப்பது பற்றிய
கனவொன்றுளதாயினும்
கால்கள் பற்றிய பிரக்ஞை
என்னிடம் வலிதாகவேயுள்....

சிலரது உதடுகளிலிருந்து
உதிர்கின்ற தத்துவங்களும்
(வ)சதித் தத்துவங்களாக....

புதைந்த அத்திவாரக் கற்களில்
உயர்ந்து (சமூகத்தை)
விட்டவர்களின்
உன்னத பிரமிப்புகள்
பற்றிய கேள்விகளும்
என்னிடமெழுகின்றன

பெருமைப்படவும்
பொறாமைப்படவும்
யாதுளவாயினும் - ஒரு சிலர்
பெயர் பொறிப்பதற்காய்
பாமர மக்களை
பலிக்கடாக்களாக்கும்
பரிதாபங்களும் மனதை
பரிதவிக்க வைக்கின்றன

இங்கிருந்தே அனைத்தும்
எடுக்கப்பட்டன - அதிசயம்
ஒரு சிலர்
தங்களுக்கு அடிக்கும் பொல்லை
தங்களுக்கடியில்
வைத்திருப்பதுதான்

உண்டு - இல்லை
இவர்களுக்கிடையிலான
போராட்டமே
உலக வரலாறாயிருக்கிறது

நான் தேடுகிறேன்
எழுதப்படாதவர்களின்
எழுதப்படாதவைகளின்
வரலாற்றை!

எஸ்.ஆர். தனபாலசிங்கம்

நிஜங்களின் நிழல்கள்

உனது
சுயத்தை நீ இழக்காத வரை
உனது
சுதந்திரம் நிலைத்திருக்கும்

கோல் போடுபவனை விட
கோலிக்குத்தான் வேண்டியது
அத்த மனத்திடம்
அணியின் தலைவிதியை
தடுத்தாட் கொள்பவன்
மட்டுமல்ல
நிர்ணயிப்பவனும் அவனே தான்

எத்தனை வார்த்தை ஜாலங்கள்
எத்தனை ஆர்ப்பாட்டங்கள்
அத்தனையும் திடமான
மௌனமான ஒரு செயற்பாட்டின்
முன்
துகள்களாகி
ஒரு மலை சரிவது போல்

சாத்தான்களுக்குத்தான்
வேதத்தின்
துணை அவசியமாகின்றது
ஆனால்
அந்த வேதத்தின் மூலவேர்கள்
வார்த்தை ஜாலங்களை
நிராகரித்த
அர்ப்பணிப்புள்ள சில
நிஜமனிதர்களில்
கால் பதித்து நிற்கின்றன.

ஷெல்லிதாசன்

மூலமும் பெயர்ப்பும்
மாதிரிக்காக இதழ் 17லிருந்து

BLOSSOM IN THE DUST

Mighty is the flower which blooms in a desert.
The blossom in dust.
Sure there are holes in the sari.
the bare feet look tired and tense.
But there is ribbon in the hair.
And the eyes are deep and soft.
Is it the desert which defines the flower?
or the flower which defines the desert?

ஒரிஸ்ஸா -1969

மூலம். ஹரிசர்மா

பெயர்ப்பு(தமிழில்) : சி. சிவசேகரம்

தூசினிடையே ஒரு மலர்

பாலையில் மலரும் மலர் வல்லமையுடையது
தூசிடே மலர்
சேலையில் நிச்சயமாகப் பொத்தல்கள் உள்ளன.
வெறுங் கால்கள் களைத்து முறுக்கலாய்த் தெரிகின்றன
ஆனாலும் தலையிலே ஒரு நிபன் இருக்கிறது
கண்கள் ஆழமாக மென்மையாக உள்ளன
மலரை வரைவிலக்கணஞ் செய்வது பாலையா?
அல்லது
பாலையை வரைவிலக்கணஞ் செய்வது மலரா?

தாமரைத்த்வான் பாராட்டு நிகழ்வு 11.08.2007
கிழக்கு மாகாண மேலதிக கல்விப் பணிப்பாளர் எஸ்.தண்டாயுதபாணி,
யதிந்திரா, கேணிப்பித்தன் அருளானந்தம்.
தம்பி தில்லை முகிலன்

ஓராண்டு சிறப்பிதழ் வெளியீட்டு நிகழ்வில் ஊடகவியலாளர் சி.குருநாதன்
கவிஞர் சு.வில்வரத்தினம் நினைவுதின நிகழ்வு
9.12.2008 கலாநிதி செ.யோகராசா, நந்தினி சேவியர்,
எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம்

கலந்துரையாடலில் பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம்.

செயற்பாடுகள்
சில ...

செம்மாதும்பு வெளியீட்டு நிகழ்வில் எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம், நூலாசிரியர்
ஹெல்லிதாசன், தம்பு சிவா, சிரேஸ். சுட்டத்தரணி ஆ. ஜெகதீசோதி, திருமலை
நவம், DR. இராஜ. தர்மராஜா, கலாநிதி கே. எம். எம். இக்பால்.

